

การจัดการเรียนการสอน สำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

โดย

อ.ณัฏพร ตุกสมุทร์ นักวิชาการศึกษาระดับปริญญาตรี (ด้านการศึกษาศาสตร์)

อ.สุจิตรา สุขเกษม นักวิชาการศึกษาระดับปริญญาตรี (ด้านการศึกษาศาสตร์)

อ.ปัทมา พนมวัน ณ อยุธยา นักวิชาการศึกษาระดับปริญญาตรี (ด้านการศึกษาศาสตร์)

อ.รุจิรัตน์ จันทรินทร์ นักวิชาการศึกษาระดับปริญญาตรี (ด้านการศึกษาศาสตร์)

สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ กรมสุขภาพจิต

การจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

อ.ฉัษพร สุภสมุทร์

นักวิชาการศึกษาเชี่ยวชาญ (ด้านการศึกษาพิเศษ)

สถาบันราชานุกูล กรมสุขภาพจิต

กระทรวงสาธารณสุข

หัวข้อการนำเสนอ

1. เหตุผลความจำเป็นในการฟื้นฟูด้านการศึกษาพิเศษ
2. แนวทางการสอนเด็กบกพร่องทางสติปัญญา (ID)
3. แนวทางการสอนเด็กออทิสติก(Autistic)
4. แนวทางการสอนเด็กสมาธิสั้น(ADHD)
5. แนวทางการสอนเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ (LD)
6. เทคนิคที่ควรนำมาใช้ในการสอน
7. การจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล(IEP)และ:
แผนการสอนรายบุคคล(ILP)
8. แบ่งกลุ่มเขียนแผนIEPและแผนILP

A top-down view of several children's hands, wearing green shirts, holding small green seedlings in soil. The hands are arranged in a circle, with the seedlings pointing towards the center. The background is dark and out of focus.

**ช่วยกันวางรากฐานทางการศึกษา
ให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ**

គ្រូ ព័ទ្ធផ្គត់រង

បរិយាម

៣១-៣៦

វិទ្យាស្ថានប.១-ប.៦

បង្កើនវិទ្យា

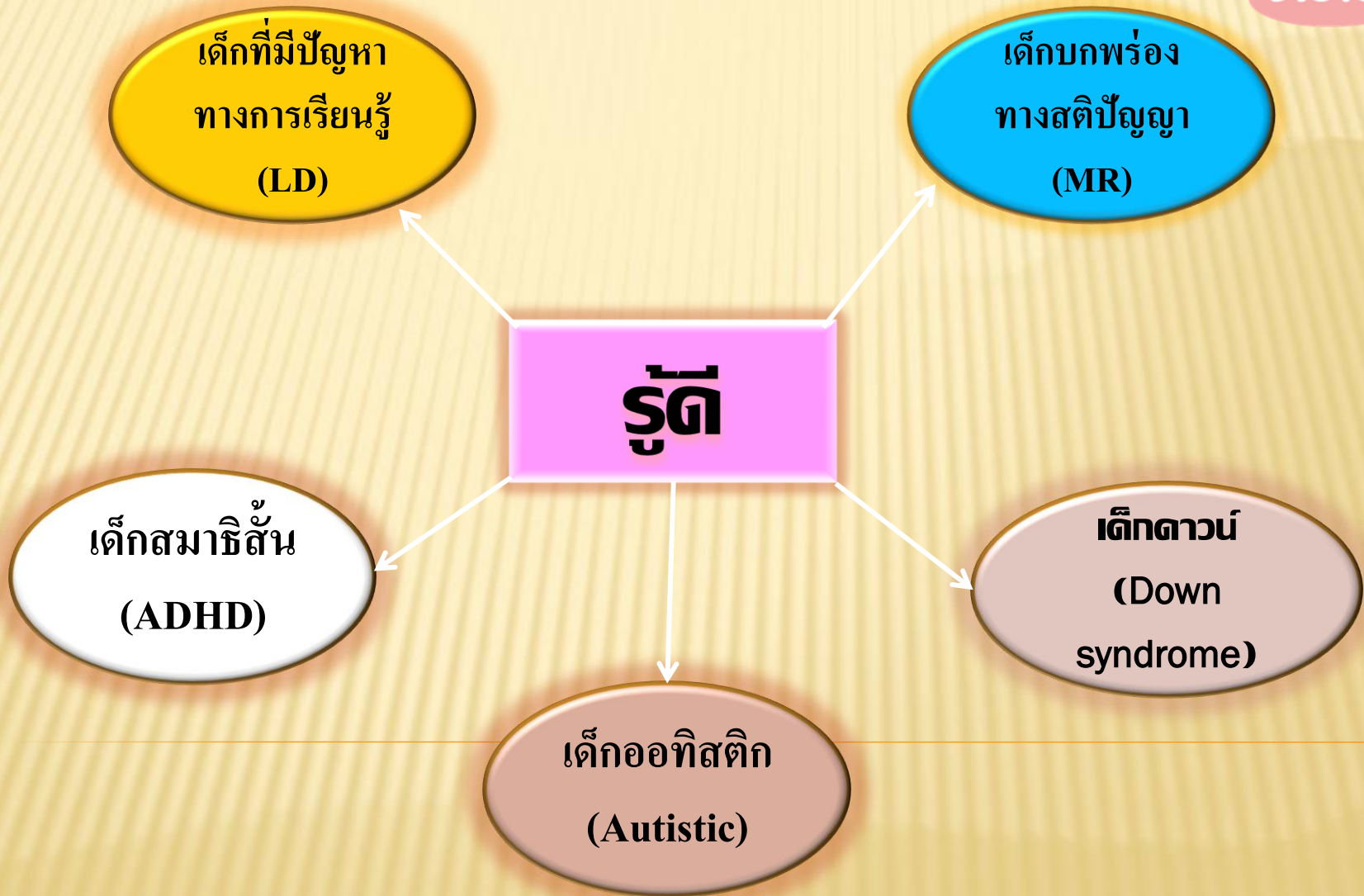
เหตุผลความจำเป็นในการฟื้นฟู ด้านการศึกษาพิเศษ

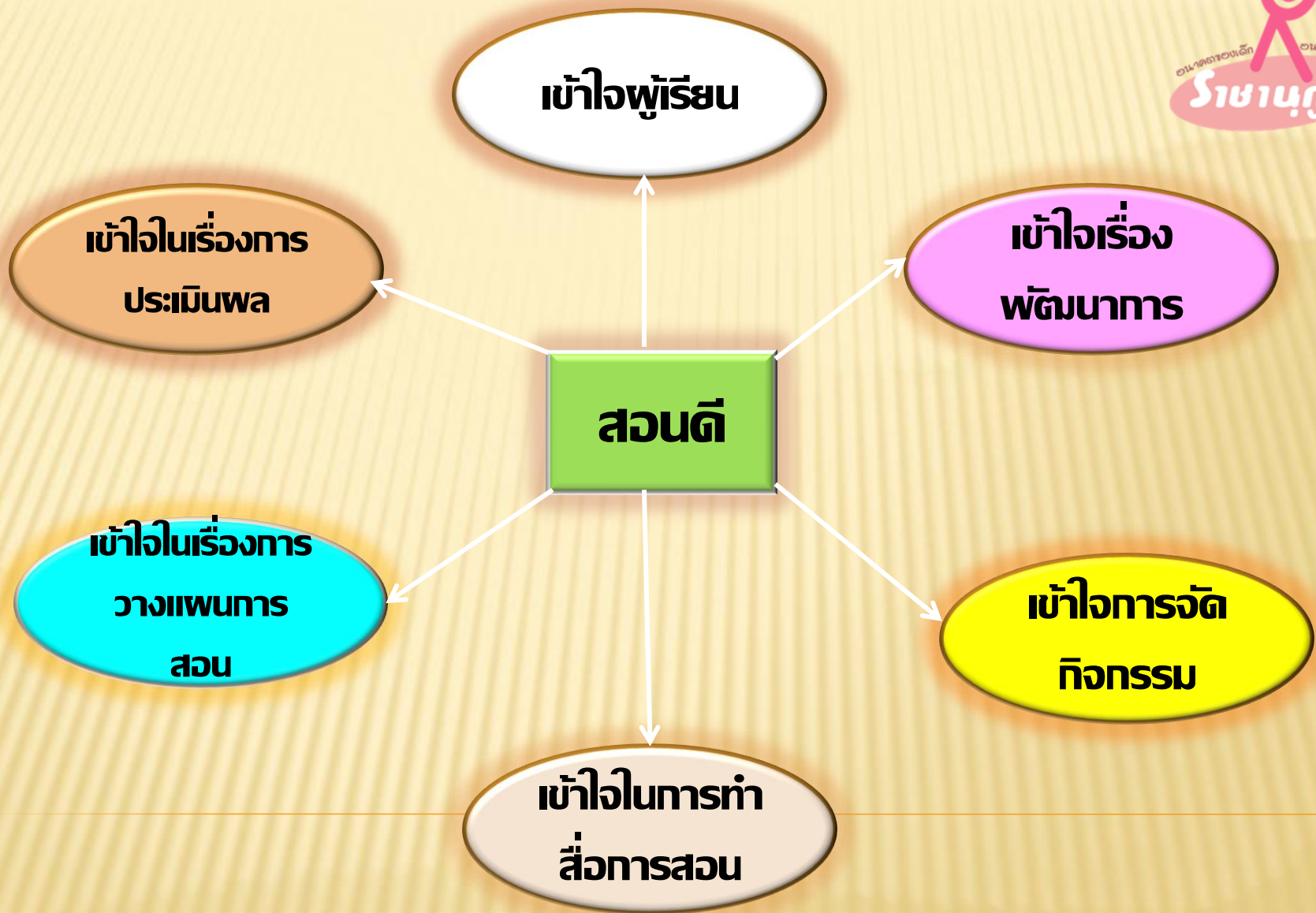

คุณลักษณะที่ดีของครูการศึกษาพิเศษ

“รู้ดี สอนดี มีวิสัยทัศน์ เจนจัดฝึกฝนศิษย์
ดวงจิตใฝ่คุณธรรม งานเลิศล้ำด้วยจรรยา มีศรัทธา
ความเป็นครู ดำรงอยู่ด้วยศีล สมาธิ และปัญญา”

การพัฒนาศักยภาพเด็กพิเศษ

พ่อแม่

หมอ

ครู

- สังเกตพฤติกรรมของลูกอย่างใกล้ชิด
- ให้ข้อมูลที่เป็นจริงแก่ทีมสหวิชาชีพ
- มีส่วนร่วมในการพัฒนาศักยภาพลูก

- ประเมิน วินิจฉัย
- ให้คำแนะนำโปรแกรมการช่วยเหลือ
- ปรับสภาพแวดล้อมและให้ความช่วยเหลือตามความต้องการจำเป็น

- วิเคราะห์ผู้เรียน
- จัดทำ IEP และ IIP
- จัดสภาพแวดล้อมเอื้อต่อการเรียนรู้
- สนับสนุนสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวก
- จัดการเรียนรู้ตาม IEP

เด็กที่มีความต้องการพิเศษ

พดุง วาระวิญญู .(2542:13) ได้ให้ความหมายของเด็กที่มีความต้องการพิเศษว่า หมายถึงเด็กที่มีความต้องการพิเศษต่างไปจากเด็กปกติ การให้การศึกษาสำหรับเด็กเหล่านี้จึงควรมีลักษณะแตกต่างไปจากเด็กปกติ ในด้านเนื้อหา วิธีการ และการประเมินผล

เบญจา ชลธารนนท์. (2538:1) กล่าวว่า บุคคลที่มีความต้องการพิเศษ หมายถึง ใดก็ตามที่ไม่สามารถปฏิบัติเหมือนคนปกติ และหรือชีวิตส่งผลกระทบต่อทำเพียงส่วนใดส่วนหนึ่งหรือไม่สามารถทำทั้งหมดได้ด้วยตนเอง ซึ่งเป็นผลมาจากความบกพร่องทางร่างกายหรือสมอง โดยเป็นมาแต่กำเนิดหรือไม่ก็ได้

เด็กที่มีความต้องการพิเศษ

ฉบับพร ตฤสมุทร์(2553:14) เด็กที่มีความต้องการพิเศษ หมายถึง เด็กที่มีสภาพความบกพร่องในลักษณะต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นทางด้านพัฒนาการทางร่างกาย อารมณ์ สังคม ภาษา หรือสติปัญญา และไม่สามารถปฏิบัติงานในชีวิตประจำวันได้ดังเช่น เด็กปกติทั่วไป รวมถึงทางด้านการจัดการศึกษาซึ่งต้องจัดให้มีการเรียนการสอนที่ต่างไปจากเด็กปกติ เพื่อให้สอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพของความบกพร่องของเด็กและประเภทด้วย

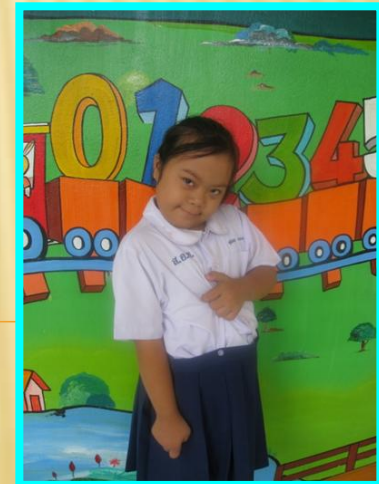
ประเภทของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กล่าวถึง ลักษณะของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ หรือผิดปกติทางร่างกาย สติปัญญา และทางจิตใจ แบ่งออกเป็นประเภทต่างๆ 9 ประเภทคือ

1. เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
2. เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
3. เด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น
4. เด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายและสุขภาพ
5. เด็กที่มีความบกพร่องทางการพูดและภาษา
6. เด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรมและอารมณ์
7. เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้
8. เด็กพิการซ้อน
9. เด็กออทิสติก

เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา (ID)

เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

สภาวะที่การพัฒนาของสมองหยุดชะงักหรือพัฒนาไม่สมบูรณ์ ซึ่งมี
ลักษณะเฉพาะ คือ มีความบกพร่องของทักษะต่างๆ ในช่วงระยะวัย
พัฒนาการทักษะต่างๆ เหล่านี้ได้แก่

ทักษะในด้านการรู้คิด(Cognitive)

ภาษา(Language)

การเคลื่อนไหว(Motor)

ความสามารถทางสังคม(Social Abilities)

ซึ่งทักษะทั้งหมดเหล่านี้เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องระดับชาวปัญญา

ระดับสติปัญญาเด็กปกติ 90 -110

• Dullness	สติปัญญาต่ำกว่าเกณฑ์	IQ 80 -89
• Borderline	สติปัญญาคาบเส้น	IQ 70 – 79
• Mild MR	สติปัญญาบกพร่องระดับน้อย	IQ 50 -69
• Moderate MR	สติปัญญาบกพร่องระดับปานกลาง	IQ 35-49
• Severe MR	สติปัญญาบกพร่องระดับรุนแรง	IQ 20-34
• Profound	สติปัญญาบกพร่องระดับรุนแรงมาก	IQ <20

ระดับเขาวนปีญญากับความสามารถทางการศึกษา

ประเภท	ระดับ สติปัญญา	ความสามารถรับการการศึกษา
เด็กเรียนช้า	71-90	สามารถรับการการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กเรียนช้า และประกอบอาชีพช่างฝีมือได้
ปัญญาอ่อน ขนาดน้อย พอเรียนได้	50-70	การปรับตัวทางสังคมทำได้ แต่ขาดความสามารถ ในการวางแผนอาจพอรับการการศึกษาใน ระดับประถมต้นหรือการศึกษาพิเศษและ ประกอบอาชีพที่ไม่ต้องใช้ความรับผิดชอบสูง หรืองานประเภทช่างฝีมือ

ระดับเขาวนปีญญากับความสามารถทางการศึกษา

ประเภท	ระดับ สติปัญญา	ความสามารถรับการศึกษา
ปัญญาอ่อน ขนาด ปานกลาง	35-49	สามารถอ่าน เขียน และคิดเลขได้เพียงเล็กน้อย เรียนรู้ได้ช้าถ้าได้รับการฝึกสอนที่เหมาะสม อาจพอ ดูแลตนเองในชีวิตประจำวันได้ และทำงานง่ายๆ ภายใต้การควบคุมดูแล
ปัญญาอ่อน ขนาดเล็ก	ต่ำกว่า 34	มีความบกพร่องอย่างเห็นได้ชัด ในพฤติกรรม การ ปรับตัว และอาจมีพัฒนาการบกพร่องในด้านภาษา การรับรู้ และการเคลื่อนไหว การดำรงชีวิตต้องอยู่ ภายใต้การควบคุมดูแลเช่นเดียวกับเด็กเล็ก

การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา (ID)

ระดับก่อนวัยเรียน

เน้นความพร้อมของเด็กทั้งในด้านความคิด ความจำ ร่างกาย อารมณ์ และ สังคมของเด็ก ความพร้อมของเด็กเป็นพื้นฐานสำคัญใน การเรียนใน ระดับประถมศึกษา การพัฒนาทักษะของเด็กในระดับนี้ควรเน้นทักษะที่จะ จำเป็นที่จะช่วยให้เด็กมีความพร้อมในการเรียน เช่น การพัฒนากล้ามเนื้อ มัดเล็ก กล้ามเนื้อมัดใหญ่ การฝึกให้นักเรียน มีความสนใจในบทเรียนนาน ขึ้น การฝึกความคิดความจำ ฝึกภาษา ฝึกพูด เป็นต้น

การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา (ID)

ระดับประถมศึกษา

เน้นเกี่ยวกับการอ่าน คณิตศาสตร์ ภาษา ส่วนวิชาวิทยาศาสตร์ และสังคมศึกษานั้นมีความสำคัญรองลงไป ในหลักสูตรแตกต่างกันไป จากหลักสูตรสำหรับเด็กปกติตลอดจนเอกสารการเรียนรู้การสอนให้ สอดคล้องกับความสนใจและความสามารถของเด็ก ส่วนเนื้อหาวิชา ดนตรี และศิลปะ ควรจัดให้เหมาะสมกับเด็ก

การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา (ID)

ระดับมัธยมศึกษา

เน้นความต้องการและความสามารถของเด็กเป็นสำคัญ หากเด็กมีความสามารถในการเรียน เด็กควรได้รับการส่งเสริมให้เรียนวิชาที่เหมาะสม หากเด็กไม่มีความพร้อม ควรให้เด็กเรียนในด้านอาชีพ และฝึกทักษะที่จำเป็นในการดำรงชีวิต เพื่อเตรียมเด็กให้สามารถดำรงชีพในสังคมได้ ควรฝึกให้เด็กมีทักษะในด้านต่อไปนี้ คือ ทักษะด้านการงานและอาชีพ การครองเรือน นันทนาการ การดูแลสุขภาพ การดำรงชีพในชุมชน

**ครูผู้สอนต้องมีความอดทนและพยายามอย่างมาก
เนื่องจากเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญามีระดับ
สติปัญญาต่ำ มีความสามารถในการเรียนรู้ช้า และมีทักษะ
ความพิการอื่น ๆ ร่วมด้วย เช่น ความบกพร่องทาง
ร่างกาย ทางการพูด และปัญหาพฤติกรรมต่าง ๆ ที่
ครูผู้สอนจะต้องมีความเข้าใจและแก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วย**

หลักสูตรหรือโปรแกรมการเรียนการสอนสำหรับเด็กปัญญาอ่อน ควรจะมีลักษณะดังนี้

- 1) เน้นหลักสูตรที่ปรับปรุงเนื้อหาาง่ายกว่าและน้อยกว่าของเด็กปกติมาก เพื่อให้เหมาะสมกับความสามารถในการเรียนรู้ของเด็กแต่ละระดับชั้น
- 2) เน้นเนื้อหาทักษะพื้นฐานที่เด็กสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ เช่น การเข้าใจสื่อความหมาย การรู้จักค่าของตัวเลข ฯลฯ
- 3) พัฒนาทักษะการเรียนรู้เพื่อนำไปสู่การเรียนรู้ร่วมในสังคมได้ เช่น การรู้จักปรับตัวให้เข้ากับคนอื่นได้ มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมายได้

ครูจึงจำเป็นต้องใช้หลักการสอนพิเศษกว่าเด็กปกติ

1. ใช้สื่อการสอนให้เหมาะสมกับระดับพัฒนาการของเด็ก โดยคำนึงถึงอายุสมอง ไม่ใช่ อายุตามปฏิทิน
2. สอนในช่วงระยะเวลาสั้น ๆ เพื่อให้เหมาะสมกับช่วงความสนใจของเด็ก
3. สอนตามขั้นตอนของงานที่แยกย่อยตามลำดับจากง่ายไปหายาก และไม่ซับซ้อน
4. ในการสอนแต่ละครั้ง ควรสอนเนื้อหาวิชาให้น้อย
5. สอนบทเรียนให้เหมาะกับสภาพของชีวิตจริงและปฏิบัติได้จริง
6. สอนซ้ำ ๆ และสม่ำเสมอ
7. ใช้คำพูดที่ชัดเจนและประโยคสั้น ๆ ไม่สับสน
8. ให้การเสริมแรงตามความเหมาะสม
9. สังเกต บันทึกความก้าวหน้าของเด็กเป็นรายบุคคลเป็นระยะ ๆ ตลอดเวลาสอน
10. ให้ความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ร่วมกับผู้ปกครองและนักวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง

เทคนิคการสอน

- ครูจึงต้องสร้างแรงจูงใจก่อน
- หลังจากนั้นใช้เทคนิคอื่นๆ ตามความเหมาะสม
- ก่อนการสอนครูจำเป็นต้องเรียนรู้เรื่องพัฒนาการและข้อมูลเกี่ยวกับตัวเด็กก่อน

เทคนิคการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

หลัก 3 R's

1. **Repetition** คือ การสอนซ้ำๆ ซากๆ ทบทวนบ่อยๆ สอนง่ายๆ สั้นๆ และสอนจากง่ายไปหายาก
2. **Relaxation** คือ การสอนจะต้องไม่เคร่งเครียด ให้บรรยากาศผ่อนคลาย ดัดแปลงการสอนเป็นการเล่น การร้องเพลง การเล่านิทาน
3. **Routine** คือ การสอนจะต้องสม่ำเสมอเป็นประจำ

การวิเคราะห์งาน (Task analysis)

การวางแผนการสอนที่ละเอียด แยกย่อยเรื่องที่จะสอนจึงเป็นสิ่งที่สำคัญ ซึ่งในแต่ละขั้นตอน ครูจะต้องเข้าไปช่วยเพื่อให้เด็กทำได้ การช่วยเหลือนี้ ครูจำเป็นต้องใช้เทคนิคที่เหมาะสม เพื่อให้เด็กทำได้ในระยะเวลาครูต้องช่วยทุกขั้นตอน และลดลงเมื่อเด็กทำได้มากขึ้น

***** วิธีการวิเคราะห์งาน ให้ผู้ที่จะสอนควรลองปฏิบัติตามเรื่องที่จะสอน และจดบันทึกขั้นตอนย่อยต่างๆ เพื่อนำมาใช้สอนเด็กต่อไป**

การทำตัวอย่างให้ดู (Modeling)

การแสดงวิธีการที่ถูกต้อง เด็กควรจะทำสิ่งที่ถูกต้องและฝึกทำในเรื่องนั้น
ขอแนะนำสำหรับครูในการทำตัวอย่าง มีดังนี้

- ครูต้องทำตัวอย่างให้เด็กดูหลาย ๆ ครั้ง
- ใช้ภาษาพูดให้ชัด
- สีนํ้าท่าทางของครู
- ครูต้องมีความอดทน

*** ใช้วิธีการให้เพื่อนที่เป็นเด็กปกติแสดงตัวอย่าง เป็นอีกวิธีการหนึ่งที่เด็ก
เรียนรู้ได้ดี

การแสดงบทบาทสมมติ (Role playing)

เป็นเทคนิคที่ช่วยให้เด็กเรียนรู้ได้ดี เด็กจะเข้าใจและสามารถ
เลียนแบบสิ่งที่ถูกต้องได้ในที่สุด

- ครูควรจัดเตรียมอุปกรณ์ ที่จะสอนให้พร้อม
- ควรนำเด็กปกติมาร่วมการแสดงบทบาทสมมติด้วย
- ครูต้องใจเย็นและให้โอกาสเสมอเมื่อเด็กทำไม่ได้

การช่วยชี้แนะ (Prompts)

1.การกระตุ้นทางกาย เป็นการช่วยเหลือเด็กในการเคลื่อนไหว เช่น เด็กเขย่งมือหยิบของไม่ถึง ครูช่วยอุ้มเด็กขึ้น ครูจับมือเด็กลากเส้นในครั้งแรกๆเป็นต้น

2.การเน้น เป็นการเน้นด้วยเสียงหรือด้วยเส้นก็ได้ การแทนด้วยเสียง ได้แก่ การเปล่งเสียงคำตอบต่างๆ เป็นต้น การเน้นด้วยเสียง เช่น จี๊ดเส้นสีขาวยรอบเครื่องมือที่เป็นอันตราย แล้วอธิบายให้เด็กเข้าใจจนกระทั่งเด็กเข้าใจดีแล้วจึงลบเส้นออก เป็นต้น

การช่วยชี้แนะ (Prompts)

3 .การช่วยด้วยคำพูด (วาจา)

การพูดของครู มีความสำคัญและต้องระมัดระวัง ดังนี้

- ครูต้องใช้คำพูดในเชิงบวก
- ครูต้องไม่ใช่คำสั่งที่ยาวเกินไป
- ครูไม่ควรบอกให้เด็กเลือกอะไร เช่น เลือกสิ่งนี้ดีหรือไม่ ถูกหรือไม่ถูก

ควรสั่งให้เด็กเลือกสิ่งที่ถูกต้องเท่านั้น

***** ครูต้องควบคุมเสียง ไม่ใช่อารมณ์ลงไปใน การพูดกับเด็ก การเน้นสำคัญ เช่น “ใช่” “ไม่ใช่” “เก่ง” เด็กจะเรียนรู้จากคำพูดของครูและตอบรับได้อย่างถูกต้อง**

การช่วยจัดตำแหน่ง (Situational prompt)

เด็กสามารถผ่านการเรียนรู้และทำได้ โดยครูเป็นผู้ที่ช่วยเด็ก การสอนในแต่ละเรื่องเด็กอาจพบปัญหาในขั้นตอนย่อยที่ทำให้เด็กไม่ผ่าน วิธีการช่วยจัดตำแหน่งคือเทคนิคที่ครูพบว่าเด็กมีปัญหาในขั้นตอนใด จึงแก้ไข เช่น ครูให้เด็กหยิบเลข 1 แต่เด็กหยิบผิดเป็นเลข 2 เนื่องจากครูพบว่า เด็กมองไม่ทั่ว ครั้งต่อไปครูอาจวางเลข 1 ให้ใกล้ตัวเด็กมากกว่าเลข 2 เด็กจะหยิบของใกล้ตัว เมื่อฝึกครั้งต่อไป ครูวางเลขคละกันเด็กก็จะทำได้

***** การใช้เทคนิคเพื่อให้เด็กเรียนรู้ได้ เป็นหน้าที่สำคัญที่ครูการศึกษาพิเศษต้องมี**

เด็ก DOWN SYNDROME

พื้นฐานทางพันธุกรรม

- ✖ 95% มีความผิดปกติเป็น trisomy 21
- ✖ 4% มีtranslocationของโครโมโซมคู่ที่ 21
- ✖ 1% เป็นmosaic Down syndrome

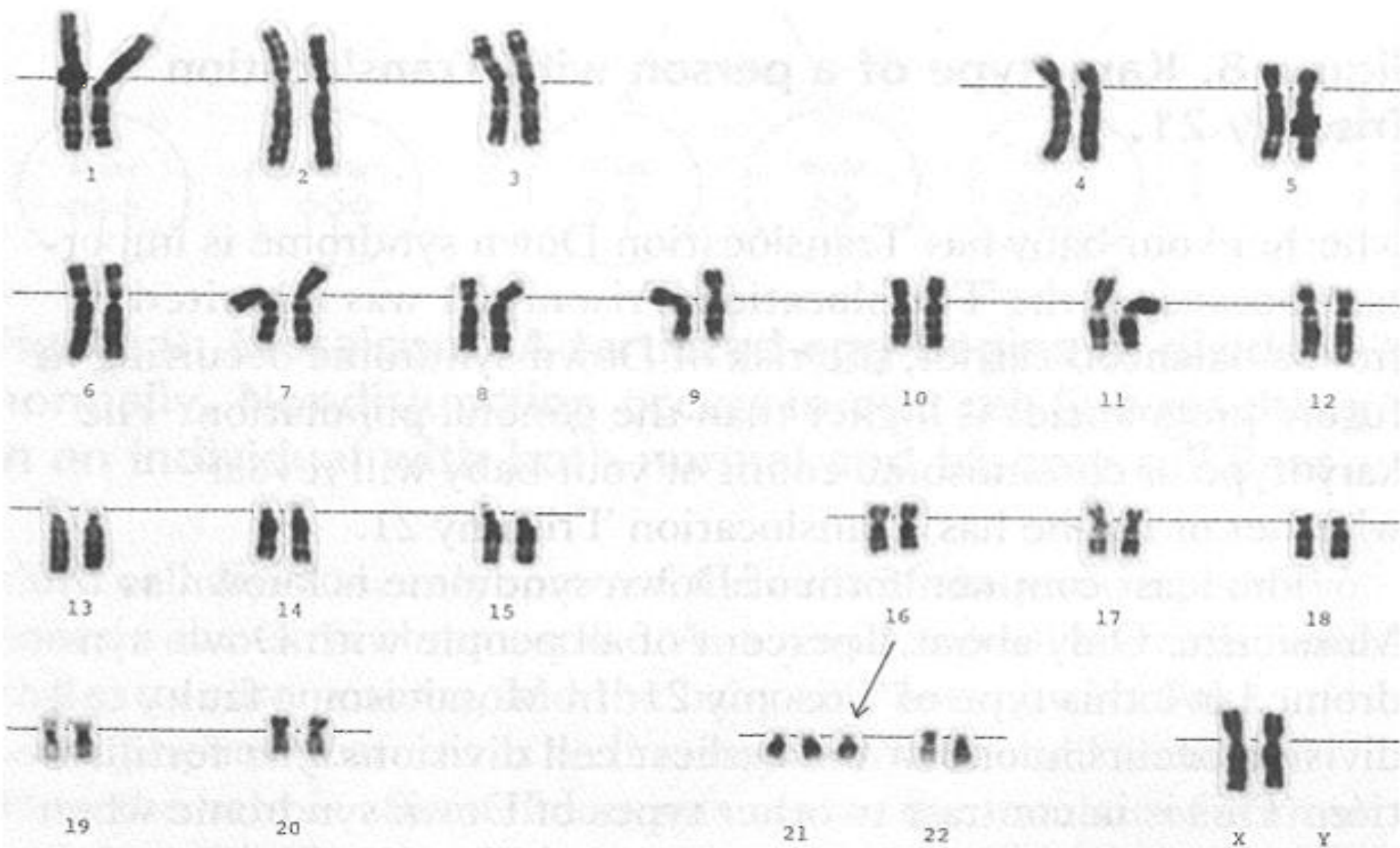
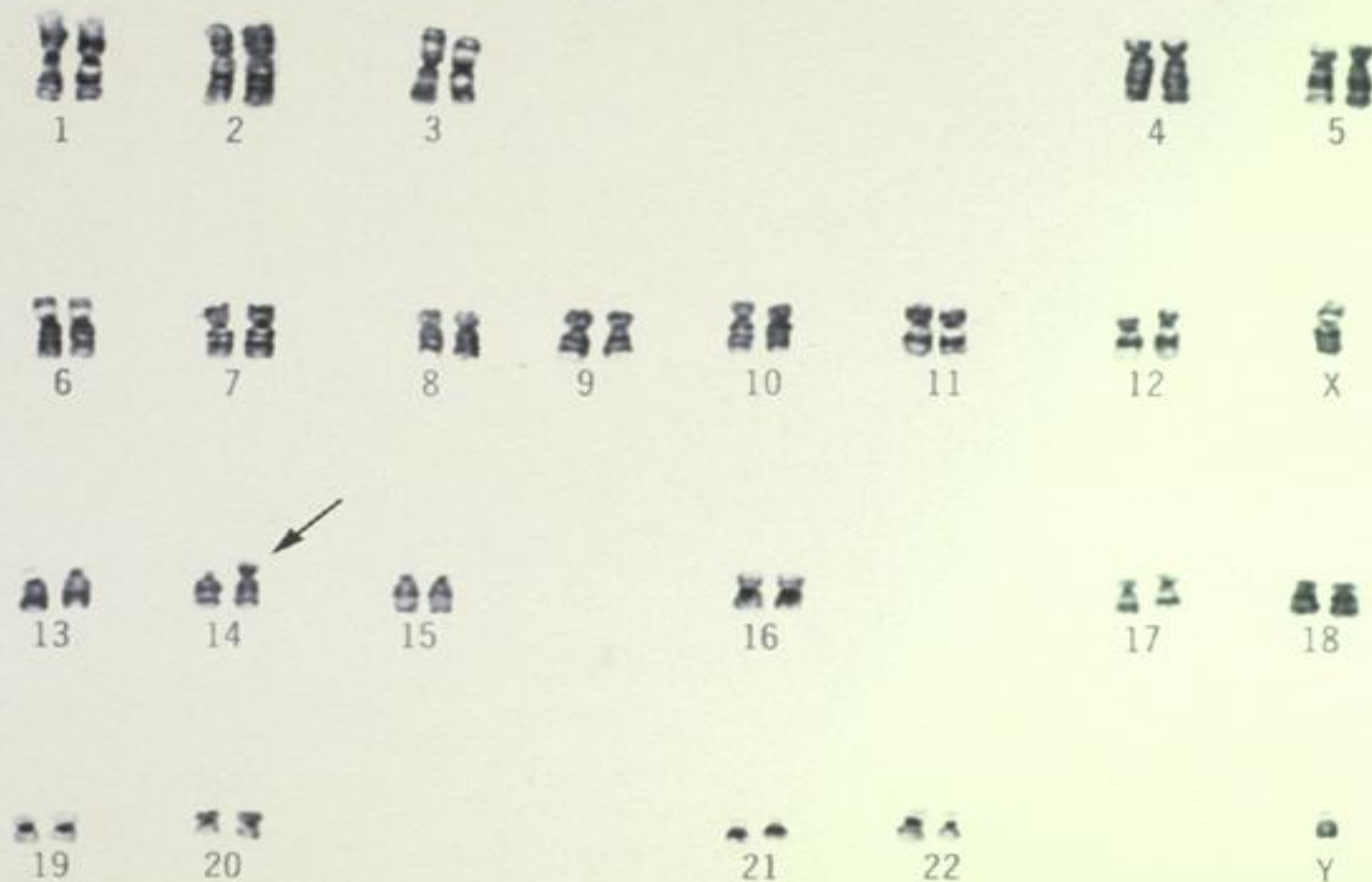

Figure 7. Karyotype of Chromosomes with Nondisjunction Trisomy 21

DOWN SYNDROME
(TRANSLOCATION)
46,XY,-14,+t(14;21)

ภาวะปัญญาอ่อน MENTAL RETARDATION

- ✗ ส่วนใหญ่มีระดับ IQ เป็นช่วง mild MR
- ✗ 5% อยู่ในช่วง severe/profound MR
- ✗ มีปัญหาพัฒนาภาษาล่าช้า และอาจมีปัญหาคาชาพัฒนาไม่ดีแต่เป็น
พหุ

ความสามารถด้านความคิดและปัญญา

COGNITIVE STYLE

- ✗ **เด่นที่ Visual processing**
- ✗ **ด้วยที่ Auditory processing**
- ✗ **กระบวนการที่ทำโดยทันที (Simultaneous processing) จ:
เด่น**
- ✗ **กระบวนการที่ทำตามขั้นตอนต่างๆเป็นปัญหา**
- ✗ **สมองด้านซ้ายบกพร่อง**

ความผิดปกติด้านภาษา

LANGUAGE DISORDER

- ✗ 75% มีปัญหา expressive language disorder
- ✗ สาเหตุไม่ทราบ
- ✗ พบปัญหาเมื่อเด็กอายุ 1-2 ปี
- ✗ ใช้การสื่อสารหลายทางร่วมกันจะช่วยให้ดีขึ้น
- ✗ ภาษามีลักษณะไม่ต่อเนื่องเพราะ:
 - + ความเร็ว Speed
 - + พูดเป็นภาษาโทรเลข Telegraphic speech
 - + พูดไม่ชัด Articulation

ปัญหาพฤติกรรมที่พบ

- ✗ มีปัญหาการควบคุมอารมณ์เป็นผลจากพัฒนาภาษาไม่ดี
- ✗ ความเข้าใจกฎเกณฑ์ที่ไม่ดีเพราะปัญหาด้านภาษา
- ✗ มีลักษณะเพ้อฝัน พูดมาก พูดกับตัวเอง
- ✗ มักมีปัญหาวินัย สมาธิสั้น และหุนหันพลันแล่น และบางครั้งใช้ยา stimulant อาจไม่ได้ผล

การเข้าโรงเรียน

- ✖ สามารถทำได้ตั้งแต่เด็กอายุ 3 ปี
- ✖ สามารถอยู่ในห้องเรียนได้เพราะ:
 - + ใช้สายตาได้ดี
 - + ต้องการพูดคุยกับดูแลใกล้ชิด
 - + มีทักษะสังคมดี
- ✖ หลายคนอ่านเก่ง
- ✖ อาจเรียนได้สูงในบางคน

การเตรียมตัววัยรุ่น และผู้ใหญ่

TRANSITION TO ADULTHOOD

- ✗ การมีประจำเดือน
- ✗ การป้องกันการตั้งครรภ์
- ✗ การเข้าถึงบริการทางการแพทย์
- ✗ ปัญหากฎหมาย
 - + ผู้ปกครอง
 - + การดูแลทรัพย์สิน ที่อยู่อาศัย

เด็กบกพร่องทางสติปัญญาและเด็กดาวน์

ด้านการเรียน ต้องแยกย่อยเนื้อหา สอนทีละขั้นตอน
ด้านสังคม ฝึกให้เล่นกับเพื่อน การปฏิบัติตัวทางสังคม การรอคอย
ด้านพฤติกรรม หากมีปัญหาก้าวร้าว เกเร ฯลฯ ต้องชี้แนะ

การจัดกิจกรรม

- เน้นให้เด็กได้ฝึกปฏิบัติจริง
- ทำบัตรคำหรือสัญลักษณ์ติดในที่ต่างๆ

การจัดสิ่งแวดล้อม

- สอนให้ปฏิบัติตามระเบียบ
- สอนให้รู้จักการเก็บรักษาของ
- จัดที่นั่งแถวหน้าด้านใน เลือกเด็กปกติที่ไม่เกเรนั่งคู่

การช่วยเหลือเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

การมอบงาน

ให้ทำกิจกรรม
กับเพื่อน

ให้ทำสิ่ง

ให้อยู่กลุ่มเพื่อนที่เข้าใจ

กระตุ้นทักษะที่ขาด

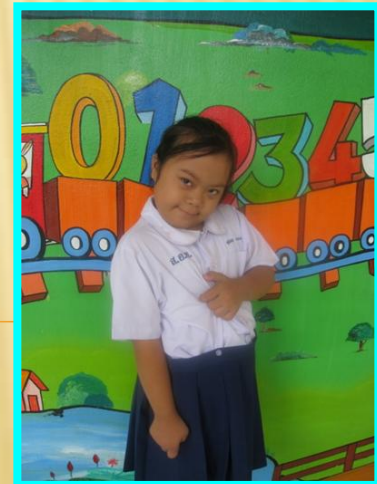
ควรต้องเป็นนัก
ทบทวน

อย่าให้การบ้าน
มากเกินไป

ให้เวลาในการสอบ

ควรจะต้องร่วมมือ
กับผู้ปกครอง

เด็กออทิสติก

ไม่สบตา

ไม่พาที่

ไม่ชี้นิ้ว

พบเด็กจ้องทิสติกบ่่วยแแต่ไหน

ในอดีต พบเด็กจ้องทิสติก 4-6 คนต่อประชากร 10,000 คน

ปัจจุบัน พบเด็กจ้องทิสติกรุนแรง 2คน ต่อประชากร 10,000 คน

จ้องทิสติกจากการน้่อยพบ 1-2 คนต่อประชากร 1000 คน

หรือมากกว่านั้น

พบความผิดปกติมากกว่า 2 อย่าง ให้นักถึงเวทีสติก

- ☐ **ไม่สนใจสิ่งแวดล้อมและบุคคล**
 - ☐ **เล่นกับคนอื่นไม่เป็น**
 - ☐ **เล่นบทบาทสมมติไม่เป็น**
 - ☐ **ไม่สามารถมีพฤติกรรมแสดงความสนใจร่วมกับคนอื่นได้**
-

เนื้อหาของหลักสูตร

แบ่งเนื้อหาออกเป็น 9 ทักษะ และกิจกรรมเสริมพิเศษ 1 กิจกรรม ดังนี้

- ทักษะความเข้าใจ
- ทักษะการเลียนแบบ
- ทักษะการรับรู้
- ทักษะการช่วยเหลือตนเอง
- ทักษะด้านสังคม
- ทักษะกล้ามเนื้อมัดเล็ก
- ทักษะกล้ามเนื้อมัดใหญ่
- ทักษะพื้นฐานทางวิชาการ
- ทักษะการสื่อสาร
- กิจกรรมเสริมพิเศษ

ปัญหาการเรียนรู้ของบุคคลออทิสติก

1. บุคคลออทิสติกจะมีการสนใจเป็นระยะที่สั้นมาก
 2. ปัญหาในการสื่อความหมายและภาษาบุคคลออทิสติก
 3. เด็กออทิสติกจำบุคคลได้โดยการดูเกี่ยวกับรายละเอียดเพื่อค้นหา
 4. เด็กออทิสติกจะเล่นสมมุติไม่เป็น
 5. ความเข้าใจและการแสดงความรู้สึกของเด็กออทิสติก
 6. ความจำเป็นบุคคลออทิสติก
-

เทคนิคการสอน

1. ตรวจสอบพฤติกรรมที่ผิดปกติ และส่งเสริมพฤติกรรมสร้างสรรค์ซึ่งเป็นที่ยอมรับของสังคม
2. การวิเคราะห์งาน (Task Analysis)
3. การกระตุ้นให้เด็กทำตาม (Prompting)

การกระตุ้นทางกาย (Physical Prompting)

การกระตุ้นทางวาจา (Verbal Prompting)

การเน้น (Highlighting)

การเลียนแบบ (Imitation)

การจัดสภาพแวดล้อม (Classroom environment)

เด็กออทิสติกมีความผิดปกติทาง พัฒนาการอย่างรุนแรง 3 ด้าน

ไม่มองสบตา

หัวเราะหรือ
ร้องไห้ไม่หยุด

1. พัฒนาการด้านสังคม

ไม่ชอบการ
โอบกอด

ชนผิดปกติ
หรือนั่งนิ่ง
ผิดปกติ

แยกตัว
ออกจาก
กลุ่ม

มองผ่าน หรือมอง
คนอื่นเหมือนไม่รู้
ว่ามีคนอยู่

ไม่ชอบเลียนแบบ
การเล่นของคนอื่น

เด็กออทิสติกมีความผิดปกติทาง พัฒนาการอย่างรุนแรง 3 ด้าน

ไม่สามารถพูดออก
เสียงเป็นคำที่มี
ความหมาย

เมื่อต้องการ
สิ่งใดจะดึง
มือคนอื่นไป
ทำ

พูดเลียน
เสียงหรือ
ทวนคำ

พูดซ้ำคำต่างๆจาก
ที่เคยได้ยิน

ไม่
ตอบสนอง
เสียงเรียก

ไม่สามารถเริ่มต้น
การเล่นได้

เด็กทวีสติกมีความผิดปกติทาง พัฒนาการอย่างรุนแรง 3 ด้าน

ชอบเล่นหมุนวัตถุ

จ้องมองวัตถุ
นานๆ

3. มีพฤติกรรมแปลกๆซ้ำๆ

สับัดมือ
กระดิกนิ้ว
มือ

หมุนตัว
หรือโยกตัว
ไปมา

วิ่งดลไป
ข้างหน้า
อย่างรวดเร็ว

นั่งโยกตัว

เดินเขย่ง
ปลายเท้า

การรักษา

พฤติกรรมบำบัด

กิจกรรมบำบัด

อาหารบำบัด

การรักษาด้วยยา

การฝึกอาชีพพิเศษ

หลักสำคัญของครูสอนเด็กออทิสติก

1. ครูต้องมีความยืดหยุ่นสูง
2. ครูต้องคำนึงถึงวิธีการเรียนรู้ของเด็กเป็นสำคัญ
3. ครูต้องมีเจตคติที่ดี
4. ครูต้องมีเมตตา คลุกคลีกับเด็กจนเด็กยอมรับ

หลักการสอนเด็กออทิสติก

1. สอนเป็นรายบุคคล และตามระดับความสามารถของเด็ก
2. สอนจากง่ายไปยาก ไกลตัวไปใกล้ตัว
3. สอนโดยใช้หลัก 3 R
4. สอนให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง
5. เวลาในการทำกิจกรรมไม่ควรเกิน 15-20 นาที

การเรียนรู้และการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

เทคนิคการปรับพฤติกรรม

การไม่สนใจ

การให้แรงเสริมทางบวก

การเบี่ยงเบนความสนใจ

การแยกเด็กให้อยู่ตามลำพัง

เทคนิคการปรับพฤติกรรม

การลงโทษ

การลงโทษโดยตัดรางวัล

การสร้างพฤติกรรมใหม่

- * ครูช่วยเหลือให้เด็กทำพฤติกรรมที่ต้องการแล้วลดการช่วยเหลือลง
- * ครูให้กำลังใจด้วยการให้รางวัล
- * ครูแสดงให้เด็กดูเป็นตัวอย่าง

การรักษาเด็กทอทิสติก

การบำบัดฟื้นฟูหลัก

- ✗ การเสริมพลังครอบครัว
- ✗ การฝึกกระตุ้นพัฒนาการ
- ✗ พฤติกรรมบำบัด
- ✗ การฟื้นฟูสมรรถภาพทางการศึกษา
- ✗ การฟื้นฟูสมรรถภาพทางสังคม
- ✗ การฟื้นฟูสมรรถภาพทางอาชีพ
- ✗ การรักษาด้วยยา

การบำบัดฟื้นฟูทางเลือก

- ✗ ศิลปะบำบัด
- ✗ ดนตรีบำบัด
- ✗ การกระตุ้นประสาทสัมผัสและกล้ามเนื้อ
- ✗ การฝังเข็ม
- ✗ การบำบัดด้วยสัตว์
- ✗ การบำบัดด้วยการทวด
- ✗ การกระตุ้นด้วยกระแสไฟฟ้า

การสอนเด็กสมาธิสั้น

ATTENTION DEFICIT

HYPERACTIVITY DISORDER

(ADHD)

➤ เราเคยพบเด็กจำนวนหนึ่งที่มีระดับสติปัญญาปกติ...แต่.....

- * สอบตกหลายวิชา ต้องสอบซ่อมเทอมละ 4-5 วิชา
- * เวลาอยู่ในห้อง ชอบพูดชอบคุย นั่งไม่นิ่ง บางคนจะเหม่อลอยไม่ฟังครู
- * งานในห้องมักทำไม่เสร็จ การบ้านไม่ทำและไม่ส่งหรือทำไม่เสร็จ
- * เด็กมักลืมหัดทำในสิ่งต่างๆ ที่ถูกมอบหมายให้ทำ

* ผู้ใหญ่จะเข้าใจว่าเด็กนั้นไม่สนใจเรียน ไม่ตั้งใจเรียน

* พ่อแม่จะรู้สึกเครียดมากถ้าต้องคุณให้ลูกทำการบ้าน เพราะจะใช้เวลานานมากในการทำการบ้าน เช่น ควรใช้เวลาเพียงหนึ่งชั่วโมงลูกกลับใช้เวลาถึง 3-4 ชั่วโมง เป็นต้น เด็กเหล่านี้มีความผิดปกติที่ทางการแพทย์ เรียกว่า โรคสมาธิสั้น

➤ เด็กเหล่านี้มีความผิดปกติที่ทางการแพทย์ เรียกว่า โรคสมาธิสั้น

โรคสมาธิสั้น

การขาดความสามารถ ตั้งใจ/สนใจ
ต่อกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งที่กำลัง
กระทำอยู่ เป็นความผิดปกติทาง
พฤติกรรมชนิดหนึ่งที่เด็กมัก
แสดงออกจนเป็นลักษณะเฉพาะตัว
ประกอบด้วยพฤติกรรมไม่เหมาะสม
กับวัยหรือระดับพัฒนาการ ปกติ
มาตรฐาน ชนมาก ไม่มีระเบียบ
วอกแวก ไม่มีสมาธิ มักทำอะไรก่อน
คิด วู่วาม ก้าวร้าว

➤ มีผลกระทบอะไรบ้าง

1. การเรียนรู้ ตามที่เด็กที่ความสนใจในสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้ไม่นาน พุดมาก อยู่ไม่นิ่ง นิ่งไม่ติดที่ จะทำให้เด็กมีการรับรู้ต่ำกว่าเพื่อนๆ ทำงานไม่เสร็จ และบางครั้งยังก่อความสงบสุขภายในชั้นเรียนอีกด้วย
2. พฤติกรรมเบี่ยงเบน พบได้ตั้งแต่พฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง ทำอะไรรุนแรง ข้าวของเสียหาย ก้าวร้าว เพื่อนไม่ชอบเล่นด้วย ขาดทักษะต่างๆ เนื่องจากอดทนเล่นฝึกไม่ได้นาน และก่อความเดือดร้อน พฤติกรรมก้าวร้าวในเด็กสมาธิสั้น มีความสัมพันธ์กับการยอมรับการดำเนินโรคของพ่อแม่และคุณครูเป็นอย่างยิ่ง
3. มีภาพพจน์ต่อตัวเองไม่ดี เนื่องจากว่าเด็กมีโอกาสดำเนินการได้บ่อยกว่าเด็กอื่น และพบกับความล้มเหลวในการเรียน การเข้าสังคม การกีฬา ดนตรี ฯลฯ ผู้ใหญ่รอบข้างไม่ชอบ คุณครูไม่รัก เนื่องจากเรียนไม่เก่ง แถมทำตัวก่อให้เกิดปัญหาอีกด้วย
4. การเข้าสังคมเบี่ยงเบน เนื่องจากเด็กขาดทักษะในการเล่น การกีฬา ฯลฯ ร่วมกับเด็กที่มีความยับยั้งตัวเอง ในขีดจำกัด พุดมากทำข้าวของเสียหายจึงส่งผลทำให้พี่น้อง เพื่อน คุณครู พ่อแม่ เกิดความรู้สึกไม่พอใจได้ง่าย

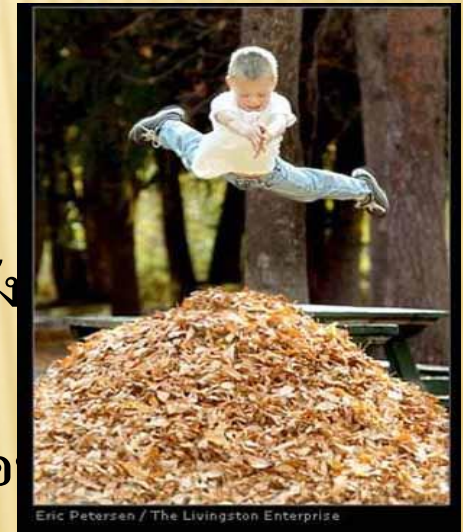
สรุปอาการขาดสมาธิ 9 ประการ คือ

1. ไม่สามารถจดจำรายละเอียดของงานได้ มักจะทำผิดเนื่องจากขาดความรอบคอบ
2. ไม่มีสมาธิในการทำงาน หรือเล่น
3. ไม่สนใจฟังคำพูดของคนอื่น
4. ไม่สามารถตั้งใจฟัง และเก็บรายละเอียดของคำสั่งได้
5. ทำงานไม่เป็นระเบียบ
6. ไม่เต็มใจ หรือเลี่ยงการทำงานที่ต้องใช้ความคิด
7. ทำของใช้ส่วนตัวที่จำเป็นต้องใช้ในการเรียนหรือการทำงานหายบ่อยๆ
8. วอกแวกง่าย ๆ
9. จี้จี้มบ่่อยๆ ในกิจวัตรประจำวันของงานที่ทำ

อาการชน หุนหันพลันแล่น 9 ประการ คือ

1. ยุกยิก อยู่ไม่เป็นสุข ชอบขยับมือ ขยับเท้าไปมา
2. ชอบลุกจากที่นั่งเวลาเรียน หรือสถานที่ที่จำกัดให้ต้องนั่งเฉยๆ
3. ชอบวิ่งหรือปีนป่ายสิ่งต่างๆ (ในวัยรุ่นอาจจะแค่กระวนกระวายใจเท่านั้น)
4. ไม่สามารถเล่น หรือนั่งนิ่งอยู่เงียบๆ ได้
5. ต้องเคลื่อนไหวตลอดเวลาเหมือนมีเครื่องยนต์ติดตัว
6. พุดมาก พุดไม่หยุด
7. ชอบโพล่งคำตอบเวลาครูหรือพ่อแม่ถาม โดยที่ฟังคำถามยังไม่จบ
8. มีความลำบากในการเข้าคิวหรือการรอคอย
9. ชอบขัดจังหวะ หรือสอดแทรกเวลาผู้อื่นคุยกันหรือแย่งเพื่อ

❖ การวินิจฉัยโรค ต้องมีอาการ 6 อย่างใน 9 อย่างขึ้นไปนานกว่า 6 เดือน ก่อนอายุ 7 ปี และอาการต้องเกิดอย่างน้อย 2 แห่ง เช่น ที่บ้าน ที่โรงเรียน การทำงาน การเข้าสังคม ซึ่งอาการทั้ง 9 ข้อนี้ ไม่ได้เกิดต่อเนื่อง หลังจากผู้ป่วยเป็นโรคทางจิตเวช

สั้นแคไหนถึงเป็นโรค

เด็กที่อยู่ไม่สุข อยู่ไม่นิ่ง ไม่ใช่จะเป็นโรคสมาธิสั้นทุกคน เพราะต้องแยกอีกว่าเกิดภาวะอื่นๆ หรือไม่ มีสภาวะที่ปกติ และผิดปกติหลายอย่างที่อาจมีอาการคล้ายโรคสมาธิสั้น และอาการที่เห็น บางครั้งก็เป็นเพียงส่วนหนึ่งของโรคอื่น เช่น

- * เด็กปกติค่อนข้างซน เด็กบางคนทีพละกำลังมาก ซนมาก ชอบทำอะไรๆ อยู่เสมอๆ ไม่ชอบอยู่เฉย ๆ แต่การกระทำ จะไม่สะเปะสะปะขาดการวางแผนแบบเด็กเป็นโรคสมาธิสั้น
 - * เด็กอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ยุ่งเหยิง ขาดระเบียบแบบแผนมากๆ ทำให้เด็กมีความยากลำบากที่จะมีสมาธิ เพราะเด็กถูกรบกวนมากเกินไป
 - * เด็กที่ถูกรบกวนมาก ทำให้ขาดระเบียบวินัย และขาดการควบคุมตัวเอง ทำให้มองดูเหมือนเด็กสมาธิสั้นได้
 - * เด็กปัญญาอ่อน เด็กมีสมองที่มีพัฒนาการช้า ฉะนั้นจะวินิจฉัยว่าเป็นโรคสมาธิสั้นต่อเมื่อพฤติกรรมไม่เหมาะสม กับอายุสมองของเด็กเท่านั้น
 - * โรคจิตในวัยเด็ก เด็กที่มีโรคจิตอาจมีอาการคล้ายโรคสมาธิสั้น เพราะอาจมีอาการกระวนกระวายหรือกระสับกระส่าย
- โรคทางอารมณ์และวิตกกังวล อาจมีอาการแสดงคล้ายโรคสมาธิสั้นได้ แต่จะมีประวัติว่ามีอาการที่หลัง คือเด็กจะเป็นเด็กปกติมาก่อน การเกิดโรคทางอารมณ์และวิตกกังวล และอาจพบสาเหตุกระตุ้น เช่น พ่อแม่เลิกกัน ส่วนโรคสมาธิสั้นมักเป็นมาตั้งแต่วัยเด็กเล็ก

โรคที่มีอาการสมาธิสั้นแทรกซ้อน

1. อาการปัญญาอ่อน
2. โรคออทิสซึม (Autism)
3. อาการบกพร่องในการเรียนรู้ (Learning Disabilities; LD)
4. อาการเคลื่อนไหวผิดปกติของกล้ามเนื้อที่เรียกว่าโรค Tics และโรค Tourette
5. โรคทางจิตเวช

- โรคประสาทวิตกกังวล
- ไบโพล่า (Bipolar Disorder)
- โรคซึมเศร้า
- โรคจิต
- บุคลิกภาพผันแปร
- โรคกลัวในสิ่งไม่ควรกลัว

6. อาการผิดปกติของการปรับตัวในภาวะตึงเครียดที่เกิดขึ้นกับตนเอง โรคต่าง ๆ เหล่านี้เมื่อเกิดขึ้นและมีอาการสมาธิสั้นปนอยู่ด้วยการแก้ปัญหาต้องใช้ความระวังเป็นอย่างยิ่ง มิฉะนั้นเด็กจะมีการเพิ่มมากขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ทางด้านพฤติกรรมและอารมณ์

7. โรคลมชัก และความผิดปกติของสมอง เช่น บาดเจ็บที่ศีรษะหรือการติดเชื้อในสมอง
8. โรคต่อมธัยรอยด์ทำงานผิดปกติ

ข้อเสนอแนะสำหรับครูในการช่วยเหลือเด็กสมาธิสั้น

- จัดให้เด็กนั่งหน้าชั้น หรือใกล้ครูให้มากที่สุดในขณะที่สอน
- จัดให้เด็กนั่งอยู่กลางห้อง หรือให้ไกลจากประตู หน้าต่าง
- เขียนการบ้าน หรืองานที่เด็กต้องทำในชั้นเรียนให้ชัดเจนบนกระดานดำ
- ตรวจสอบจุดงานของเด็ก เพื่อให้แน่ใจว่าเด็กจดงานได้ครบ
- อย่าสั่งงานให้เด็กทำ (ด้วยวาจา) พร้อมกันทีเดียวหลาย ๆ คำสั่ง ควรให้เวลาให้เด็กทำเสร็จทีละอย่างก่อนให้คำสั่งต่อไป
- คิดรูปแบบวิธีเตือน หรือเรียกให้เด็กกลับมาสนใจบทเรียน โดยไม่ให้เด็กเสียหน้า
- จัดให้เด็กที่อยู่ไม่สุข มีโอกาสใช้พลังงานในทางสร้างสรรค์ เช่น มอบหมายหน้าที่ให้ช่วยครูเดินแจกสมุดให้เพื่อน ๆ ในห้อง เป็นต้น
- ให้คำชมเชย หรือรางวัล เมื่อเด็กปฏิบัติตัวดี หรือทำสิ่งที่เป็นประโยชน์
- หลีกเลี่ยงการใช้วาจาตำหนิ ว่ากล่าวรุนแรง หรือทำให้เด็กอับอายขายหน้า
- หลีกเลี่ยงการตี หรือการลงโทษทางร่างกาย เมื่อเด็กกระทำผิด
- ใช้การตัดคะแนน งดเวลาพัก ทำเวร หรืออยู่ต่อหลังเลิกเรียน (เพื่อทำงานที่ค้างอยู่ให้เสร็จ) เมื่อเด็กทำความผิด
- ให้เวลากับเด็กนานขึ้นกว่าเด็กปกติระหว่างการสอน

บรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้

✕ หลีกเลียง

+ การสอนไป บ่นไป

+ เข้มงวด จับผิด ไม่เปิดโอกาสให้เด็กคิด

ข้อเสนอแนะสำหรับสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน

- * นั่งใกล้โต๊ะคุณครู พยายามให้นั่งข้างหน้า
- * นั่งอยู่ในวงของเด็กที่ตั้งใจเรียน
- * พยายามให้เด็กห่างจากบริเวณประตู หน้าต่าง ฯลฯ
- * กฎ ระเบียบ ตารางสอน ความสม่ำเสมอ เพราะเด็กปรับตัวยาก
- * มุมสงบ ของห้องเป็นที่ที่เด็กทุกคนมีสิทธิใช้ ซึ่งจะช่วยให้เด็กไม่รู้สึกรำคาญตัวเองแตกต่างจากผู้อื่น
- * ชี้นำให้ผู้ปกครองหาที่ที่สงบในการทำงานของเด็ก โดยตั้งเวลาสำหรับทำงาน เวลาสำหรับพ่อแม่ตรวจการบ้าน เวลาจัดกระเป๋า ทบทวนบทเรียนโดยสม่ำเสมอ

ข้อเสนอแนะในการออกคำสั่งกับเด็ก

- ขณะพูดควรสบตา
- คำสั่งชัดเจน รัดกุม และสม่ำเสมอในแต่ละวัน
- คำสั่งเป็นขั้นตอน เข้าใจง่าย พยายามหลีกเลี่ยงคำสั่งหลาย ๆ อย่างพร้อมๆ กัน
- ท่าทีของผู้สั่งต้องสงบ และมีความตั้งใจดี
- สั่งแล้วควรสังเกตว่าเด็กเข้าใจหรือไม่ ถ้าไม่เข้าใจต้องอธิบายซ้ำ
- ให้ความเป็นกันเอง เปิดโอกาสให้เด็กซักถาม (เด็กกลุ่มนี้ มักจะไม่ถาม)
- ใช้เวลาทำงานนานกว่าปกติ แล้วค่อย ๆ ลดเวลาลงมา
- สมุดจดการบ้าน พร้อมลายเซ็นคุณครูและผู้ปกครองเป็นสิ่งจำเป็นมากสำหรับเด็กกลุ่มนี้ ซึ่งใช้ดูการทำงานของเด็ก ถ้าเด็กทำไม่เสร็จจริงๆ ควรช่วยและเป็นหนทางที่จะติดต่อกันระหว่างครูกับผู้ปกครอง

ข้อเสนอแนะให้เด็กเตรียมตัวทำงาน (หรือสอบ)

• ให้งานทีละอย่าง

- ตรวจสอบบ่อยๆ ว่า ทำไมขนาดไหน พร้อมให้กำลังใจ
- ปรับเปลี่ยนงานให้ดูง่ายขึ้น โดยเฉพาะถ้ารู้จุดอ่อนจุดแข็ง ในความสามารถของเด็กจะช่วยทำให้การเรียนการสอนไปได้เร็ว ซึ่งบางรายอาจต้องใช้ครูการศึกษาพิเศษช่วยในบางด้าน
- การสอบเพื่อที่จะหาระดับความรู้ ไม่ใช่เพื่อวัดระดับความตั้งใจ
- ให้อ่านหนังสือมากขึ้น เนื่องจากเด็กกลุ่มนี้ทำงานช้า ไม่ควรปรับหรือหักคะแนนในการทำงานช้า
- เด็กกลุ่มนี้มีความอดทนต่ำ ควบคุมตัวเองได้น้อย ยิ่งถ้าถูกกดดันมากๆ หรือเหนื่อยมาก มักจะแสดงออกเป็นพฤติกรรมที่ไม่ดี

ข้อเสนอแนะสำหรับการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและการช่วยให้เด็กมองตัวเองในแง่ดี

1. รักษากฎของห้องและคอยตรวจตราดูแล

- ทำที่ที่ใช้ต้องสงบ อย่าชวนทะเลาะหรือตวาดใส่เด็ก
- มีการเตือนถึงผลที่จะตามมาหลังพฤติกรรมที่ไม่ดี
- ถ้าต้องทำโทษ ทำทันทีและตรวจดูพฤติกรรมที่ดีและชื่นชมบ่อย ๆ
- กฎภายในห้องเรียนไม่ควรมีมาก ปฏิบัติตามได้ชัดและสม่ำเสมอ
- การลงโทษต้องอยู่ในเกณฑ์ที่พอเหมาะ ไม่ประจานความคิด
- หลีกเลี่ยงการวิจารณ์ เยาะเย้ย ถากถาง เนื่องจากเด็กสมาธิสั้น จะมีความลำบากที่จะอยู่ในกฎเกณฑ์

2 สนับสนุนและส่งเสริม

- รางวัลควรมากกว่าการลงโทษ เพื่อส่งเสริมความรู้สึกที่ดีของเด็ก
- รางวัลควรได้รับโดยไม่ช้า หลังจาก que เด็กมีพฤติกรรมที่ดี
- ถ้ารางวัลไม่ได้ผล อาจเปลี่ยนลักษณะของรางวัล เพื่อเพิ่มแรงจูงใจ
- หาทางหลาย ๆ ทาง ที่จะกระตุ้นให้เด็กสนใจ
- กระตุ้นให้เด็กมองตัวเองในแง่ที่ดี และชื่นชมตัวเอง เช่น

“วันนี้นั่งอยู่กับที่ได้นานขึ้น ดีจริงๆ และถามว่าเด็กรู้สึกอย่างไร ?

เมื่อโตขึ้นเด็กที่เป็นโรคสมาธิสั้นมีโอกาสหายมั้ย

เมื่อผ่านวัยรุ่นประมาณ 30% ของเด็กสมาธิสั้นมีโอกาสหายจากโรคนี้ และสามารถเรียนหนังสือ หรือทำงานได้ตามปกติ โดยไม่ต้องรับประทานยา ส่วนใหญ่ของเด็กสมาธิสั้น จะยังคงมีความบกพร่องของสมาธิอยู่ในระดับหนึ่ง ถึงแม้ว่าเด็กดูเหมือนจะซนน้อยลง และมีความสามารถในการควบคุมตนเองดีขึ้น เมื่อโตเป็นผู้ใหญ่แล้ว บางคนหากสามารถปรับตัว และเลือกงานที่ไม่จำเป็นต้องใช้สมาธิมากนักก็จะมีโอกาสประสบความสำเร็จ และดำเนินชีวิตได้ตามปกติ บางคนอาจจะยังคงมีอาการของโรคสมาธิสั้นอยู่มาก ซึ่งจะเป็นผลเสียต่อการศึกษาต่อ การงาน และการเข้าสังคมกับผู้อื่น ผู้ป่วยในกลุ่มนี้จำเป็นต้องได้รับการรักษาอย่างต่อเนื่อง

ผู้ใหญ่ที่มีสมาธิสั้นจะมีลักษณะหรืออาการอะไรบ้าง

- มีประวัติบ่งชี้ถึงโรคสมาธิสั้นตั้งแต่วัยเด็ก
- ใจร้อน โมโหง่าย
- อารมณ์ขึ้นลงเร็ว
- หุนหัน พลันแล่น ขาดความยับยั้งชั่งใจ
- สามารถทนกับความเครียด หรือสิ่งที่ทำให้คับข้องใจได้น้อย
- วอกแวกง่าย ไม่ค่อยมีสมาธิระหว่างการทำงาน
- รอคอยอะไรนาน ๆ ไม่ค่อยได้
- มักจะทำงานหลาย ๆ ชิ้นในเวลาเดียวกัน แต่มักจะทำไม่สำเร็จสักชิ้น
- นั่งอยู่นิ่ง ๆ ไม่ได้นาน ชอบเขย่าขา หรือลูกเดินบ่อย ๆ
- เบื่อง่าย หรือต้องการสิ่งเร้าอยู่เสมอ
- ไม่มีระเบียบ
- เปลี่ยนงานบ่อย เนื่องจากความผิดพลาดในการทำงาน
- ผิดนัด หรือลืมทำเรื่องสำคัญ ๆ อยู่เสมอ
- มีปัญหากับบุคคลรอบข้าง เช่น สามี ภรรยา ญาติพี่น้อง หัวหน้า หรือผู้ร่วมงาน อยู่บ่อย ๆ

การรักษามือ:โรบบ้าง

- ✕ การรักษาโดยใช้ยา
- ✕ การปรับพฤติกรรม ทั้งที่บ้านและที่โรงเรียน
- ✕ การปรับสิ่งแวดล้อมและวิธีการสอนในห้องเรียน
- ✕ ต้องใช้หลายวิธีร่วมกัน

บทบาทของคุณครูในการช่วยเหลือเด็กสมาธิสั้น

ครูจะช่วยเหลือเด็กสมาธิสั้นได้อย่างไรบ้าง

- ✖ จัดที่นั่งใหม่
- ✖ ลดสิ่งที่จะทำให้เด็กวอกแวก
- ✖ ให้คำสั่งที่ชัดเจน ง่าย สั้น ทิศ:คำสั่ง
- ✖ เขียนงาน การบ้านบนกระดานให้ชัดเจน
- ✖ หาวิธีเตือนให้เด็กกลับมาสนใจเรียนโดยไม่ทำให้เด็กอาย
- ✖ มอบหมายหน้าที่บางอย่างในห้องเรียนเพื่อเป็นการเปลี่ยนอิริยาบถของเด็ก เช่น ลบกระดาน แจกสมุด

ครูช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างไรบ้าง

- ✗ ใ้รางวัล คำชม เมื่อเด็กตั้งใจ พยายาม หรือประพฤติตัวดี
- ✗ มีการใช้รางวัล การสะสมคะแนน เพื่อสร้างแรงจูงใจ
- ✗ หลีกเลี่ยงคำพูดที่ตีสอนอย่างรุนแรง หรือตี
- ✗ ลงโทษโดยการงดสิทธิ ทำความดีชดเชย หรือการใช้เวลานอก
- ✗ มีกฎระเบียบในห้องทุกคนปฏิบัติให้เหมือนกัน ชัดเจน
- ✗ ไม่มีสิทธิพิเศษสำหรับเด็กสมาธิสั้นในการงดเว้นกฎ การลงโทษ

ครูช่วยเหลืเด็กสมาริสนัไดัอย่างรบาง

- ✖ ช่วยเต็กคิควิธีแกัไขจุดอ่อน
 - + จะแกัอาการจึ้ลึ้มไดัอย่างไร
- ✖ ช่วยใหัไดัใชัพลังงานอย่างสร้างสรรรค์
 - + กีฬา
 - + ดนตรี
 - + ศิลปะ
 - + ช่วยเหลืองานผู้ใหญ

การสอนเด็กบกพร่องทางการเรียนรู้

LEARNING DISORDER
(LD)

เด็กLD

เด็กมีระดับเชาวน์ปัญญาปกติหรือสูงกว่าเด็กทั่วไป แต่
มีบางทักษะ เช่น การอ่าน การเขียน การคำนวณ ที่ต่ำกว่า
เด็กที่มีสติปัญญาเท่ากันอย่างน้อย 2 ชั้นเรียน

ลักษณะความบกพร่อง

ปัญหาด้านการอ่านและการเขียน

ด้านการเขียน

- * กล้ามเนื้อมือกับสายตา

ไม่ประสานกัน

- * เขียนผิดทิศทาง
- * เว้นระยะไม่ถูก
- * ลายมืออ่านไม่ออก ฯลฯ

ด้านการสะกดคำ

- * สะกดคำไม่ได้
- * เรียงตัวอักษรผิด
- * มีปัญหาในการเชื่อมโยงเสียง

กับตัวอักษรภาพ

จะสังเกตเด็กLDได้อย่างไร

สัญญาณ

- *พูดช้าเริ่มพูดเมื่อ 1 - 2 ขวบ
- *พูดสลับคำ
- *พูดตะกุกตะกัก
- *เข้าใจสิ่งที่ต้องการบอกซ้ำไม่ได้
- *กล่ามนื้อมดเลิโกไม่แข็งแรง
- *สายตา มือ ไม่สัมพันธ์กัน

วัยประถมศึกษา

ความบกพร่องทางการเขียน

1. ไม่สามารถลอกคำที่ครูเขียนบนกระดานลงสมุดได้
2. เขียนประโยคตามครูไม่ได้
3. ไม่สามารถแยกรูปทรงเรขาคณิต
4. อาจมีปัญหาในการผูกเชือกกรองเท้าหรือใช้มือหยิบจับสิ่งของ
5. ใช้สายตาในการจดจำสิ่งของไม่ได้ หรือได้ไม่ดี เด็กอาจบอกได้ว่าภาพที่อยู่บนกระดานคือภาพอะไร แต่พอครูหยิบภาพออกไปให้พ้นสายตา เด็กจะจำภาพนั้นไม่ได้และบอกไม่ได้ว่าภาพที่เห็นเมื่อครูคือภาพอะไร
6. เขียนไม่เป็นคำ อาจเป็นลายเส้น และอ่านไม่ได้
7. เขียนเป็นประโยคไม่ได้ เรียงคำไม่ถูกต้อง
8. รูปของตัวอักษรที่เขียนอาจไม่แน่นอน ตัวอักษรที่เด็กเขียนแต่ละครั้งอาจมีรูปทรงที่แตกต่างกันไป

ปัญหาด้านการอ่าน

- * อ่านไม่ออก
- * อ่านไม่คล่อง
- * อ่านแล้วไม่เข้าใจ จับใจความไม่ได้
- * อ่านแล้วไม่ซาบซึ้ง

วัยประถมศึกษา

ความบกพร่องด้านคณิตศาสตร์

- * สับสนหลักการคิดเลข
- * ไม่เข้าใจลำดับตัวเลข
- * ไม่เข้าใจหลักหน่วย สิบ ร้อย พัน ฯลฯ
- * จำสูตรและสัญลักษณ์ไม่ได้
- * มีปัญหาไม่เข้าใจพื้นฐานบวก ลบ คูณ หาร
- * มีปัญหาเรื่อง โจทย์เลข
- * เขียนตัวเลขสลับ
- * เขียนซ้ำ สับสนการยืม การทด
- * การนับเงิน ทอนเงินไม่เข้าใจ

Wans:nu

- ✗ เรียนหนังสือไม่ดี
- ✗ พลสอบออกมาไม่ดี
- ✗ มองภาพตัวเองไม่ดี รู้สึกว่ามีปมด้อย ล้มเหลว ไม่มีความสุข
- ✗ เกิดปัญหาอารมณ์
- ✗ ปัญหาพฤติกรรม ดื้อ ต่อต้าน ก้าวร้าว

แนวทางการช่วยเหลือเด็กLD

*ทำงานเป็นทีม

* ติดตามแลกเปลี่ยนข้อมูลกับผู้ที่เกี่ยวข้อง

*ปรับวิธีการสอน

* ทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล(IEP)

การช่วยเหลือเด็ก LD

- พัฒนาความสามารถด้านอื่น ๆ ที่เด็กสนใจ
- ช่วยค้นหาความถนัด ความสามารถพิเศษที่มีในตัวเด็ก
- ในการสอบ อาจช่วยโดยการเพิ่มเวลาสอบ ช่วยอ่านโจทย์ แล้วให้เด็กตอบเอง หรือสอบปากเปล่า
- ให้ความช่วยเหลือ ไม่ได้หมายความว่าเด็กมีสิทธิพิเศษ
- กฎระเบียบ วินัยอื่น ๆ เด็กต้องทำเหมือนเพื่อน ๆ คนอื่น

เทคนิคการช่วยเหลือด้านการอ่าน เขียน

- ✖ หลักการ : ให้เด็กสามารถเชื่อมโยงเสียงและพยัญชนะ สระได้ถูกต้อง สามารถรวมกลุ่มพยัญชนะที่ออกเสียงเหมือนกันได้
- ✖ เน้นหลักการสอนด้วยหน่วยเสียงตั้งแต่ระดับชั้นประถม

เด็กที่มีความบกพร่องในการเขียนหนังสือ

เด็กที่มีความบกพร่องในการเขียนหนังสือจะเห็นความผิดปกติได้ชัด ในชั้นประถมศึกษาแรกโดยจะเขียนหนังสือกลับ เขียนผิด วางรูปแบบไม่ถูก และเมื่อเขียนผิดบ่อยๆ ถูกดูว่ามาก ๆ ในที่สุดจะเห็นว่าเด็กเริ่มไม่ยอมเขียนหรือคุณภาพการเขียนทำได้น้อย เขียนสั้นๆ เขียนซ้ำๆ โดยไม่มีการเชื่อมโยงรูปประโยค จนในที่สุด ความสามารถในการเขียนหนังสือจะเห็นแตกต่างจากเด็กปกติชัดเจนที่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2-3 เด็กเองก็รู้ว่าต้องเขียนคำตอบอย่างไร แต่เขียนออกมาด้วยตัวเองไม่ได้อย่างไรก็ตาม ยังสามารถเขียนตามแบบได้จึงเริ่มเห็นการลอกงานเพื่อนเพิ่มมากขึ้น เพื่อหลีกเลี่ยงการถูกลงโทษ แต่กลับทำให้คนรอบข้างไม่ยอมรับหาว่า เป็นเด็กขี้เกียจ ขี้โกง ไม่ยอมช่วยตัวเองและถูกลงโทษเพิ่มมากขึ้น

เทคนิคการช่วยเหลือด้านการอ่าน เขียน

- ✖ สอนให้รู้จักตัวอักษร หัดจับคู่ตัวอักษรที่เสียงเหมือนกัน แยกตัวอักษรที่มีลักษณะคล้ายกัน เช่น ถ-ท ผ-พ
- ✖ หัดอ่านออกเสียงตามพยัญชนะต้น ตัวสะกด
- ✖ หัดให้นึกภาพตัวอักษรจากเสียงที่ได้ยิน นึกเสียงจากตัวอักษรที่เห็น
- ✖ เพิ่มการเรียนรู้พยัญชนะผ่านการจับต้อง ตัวหนังสือ ดินน้ำมัน การเคลื่อนไหว

หลักและเทคนิคการสอนทั่วไป

1. สอนจากง่ายไปยาก ผู้ปกครองอาจช่วยสอนอ่าน เขียนก่อน แล้วให้เด็กทำตาม
2. ให้เด็กสนุกกับคำศัพท์ การอ่าน การเขียน โดยให้มีกิจกรรมที่เด็กชอบร่วมด้วย

เช่น ทายคำจากรูปภาพ

3. อาจมีการอ่านหนังสือคู่กับผู้ปกครอง เริ่มต้นจากหนังสือนิทาน การ์ตูน หรือหนังสือเรื่องที่ต่ำกว่าชั้นเรียนปกติของเด็ก

4. ทบทวนบทเรียนโดยวิธี multi - sensory approach คือ ใช้โสตประสาทหลายด้าน พร้อมกัน ด้วยการอ่านและเขียน

5. ให้เด็กฝึกอ่านข่าว นิทาน หรือสิ่งที่เด็กชอบ และเล่าใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน

6. ควรให้โอกาสเด็กได้ฝึกปฏิบัติเอง ช่วงแรกผู้ปกครองอาจช่วยเหลือก่อนพอเด็กทำได้ดีขึ้นควรลดความช่วยเหลือลง

หลักและเทคนิคการสอนทั่วไป

7. เด็กบางคนอาจสับสนซ้าย ขวา ผู้ปกครองควรทำสัญลักษณ์ให้เด็กเห็นชัดเจน
8. ให้เด็กเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มกับเพื่อน ๆ เพื่อฝึกให้เด็กได้ฝึกทักษะทางสังคมและสร้างสภาพภูมิใจให้แก่ตนเอง
9. ไม่ควรเร่งรัดเด็กเกินไป เพราะจะทำให้เด็กถนลาน จนทำไม่ได้
10. จับเวลาที่เด็กอ่านหรือเขียน แล้วเพิ่มความเร็วในการอ่านหรือเขียน โดยใช้เวลาน้อยลง
11. จัดเวลาในการทบทวนหรือสอนเสริมครั้งละไม่นาน ประมาณ 20-30 นาที หรือให้อ่านหนังสือครั้งละประมาณ หนึ่งย่อหน้าหรือครึ่งหน้ากระดาษ กรณีที่เด็กมีปัญหาการอ่าน การเขียนก็เช่นกัน ครั้งละ 3-8 คำ (ผดุง อารยะวิญญู. 2544 : 83)
12. ให้แรงเสริมด้วยการชื่นชมทุกครั้งที่เด็กทำได้หรือได้แสดงความสามารถทันทีที่เด็กแสดงพฤติกรรมที่ต้องการ “ดี ดีมาก ถูกต้อง เยี่ยม” หรือให้รางวัลเป็นสิ่งของหรือกิจกรรมหรือคะแนน หรือดาว ที่เด็กพอใจเป็นครั้งคราว
13. สอนโดยการเน้นย้ำ เชื่อมโยงกับวิชาอื่น
14. ใช้คำสั่งสั้นและเข้าใจง่าย
15. มองหาจุดเด่น จุดด้อยของเด็ก ส่งเสริมให้เด็กแสดงความสามารถพิเศษหรือเป็นคนเก่งในจุดที่เขามีศักยภาพ

เด็กที่มีทักษะในการเรียนรู้บทพรวง

แสดงอาการให้เห็นตั้งแต่ช่วงแรกของการเรียนในชั้นประถม โดย

ตรง:เห็นความลำบากในการอ่าน หรือเขียนหนังสือตั้งแต่ชั้นประถมปีที่ 1-2

เด็กจะอ่านผิด เดาคำศัพท์ อ่านเกิน อ่านข้ามบรรทัด แยกคำไม่ถูกในหนึ่งประโยคที่เขียนติดๆ กัน

เด็กหลายคน ใช้วิธีอ่าน โดยการจดจำและเดาคำ แต่ยังไม่เข้าใจเพิ่มขึ้น การอ่านก็เป็นไปได้ด้วยความยากลำบาก เด็กมีความจำระยะสั้น อ่านตามได้แต่พอย้อนกลับมาให้อ่านอีกก็กลับอ่านไม่ได้ ทั้ง ๆ ที่เรื่องสั้นจำได้ดี

เด็กบางรายอ่านหนังสือได้จนจบแต่ไม่เข้าใจความหมายที่อ่านตามพื้นฐาน ของการฝึกอ่านหนังสือในระยะแรก จะให้อ่านออกเสียง เสียงของเด็กจะมาระดับให้เด็กเข้าใจในสิ่งที่อ่าน ความเข้าใจจะเป็นแรงจูงใจทำให้อยากรู้ อยากอ่านต่อ แต่เด็กที่อ่านได้ลำบาก อ่านผิดและไม่ปะติดปะต่อ ทำให้อ่านแล้วไม่รู้เรื่องในสิ่งที่อ่าน จนในที่สุดก็เลิกอ่านไป

ความบกพร่องด้านการอ่าน (Reading disorder)

1. จำตัวอักษรไม่ได้ ทำให้อ่านเป็นคำไม่ได้ หรืออ่านสะกดคำไม่คล่อง
2. จำตัวอักษรได้บ้าง แต่อ่านเป็นคำไม่ได้ บางครั้งอ่านตะกุกตะกักมาตั้งแต่เล็ก
3. ความสามารถในการอ่านต่ำกว่านักเรียนอื่นในชั้นเรียนเดียวกัน ๒ ชั้นปี
4. ระดับสติปัญญาของเด็กอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยหรือสูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย เมื่อวัดโดยใช้แบบทดสอบเชาว์ปัญญาที่เชื่อถือได้
5. พูดไม่เป็นประโยค หากำพูดเพื่อมาตอบคำถามไม่ถูกต้อง
6. เด็กสามารถเข้าใจภาษาได้ดี หากให้เด็กฟังด้วยการมีคนอ่านหนังสือให้ฟังหรือฟังจากเทป แต่ถ้าให้อ่านเองเด็กจะอ่านไม่ได้ อ่านไม่เข้าใจหรือจับใจความไม่ได้
7. อ่านคำโดยสลับตัวอักษร เช่น กบ เป็น บก, มอง เป็น ของ, ยอด เป็น ดอย, กาบ เป็น บาก เป็นต้น

ความบกพร่องด้านการอ่าน (Reading disorder)

8. ไม่เข้าใจว่าตัวอักษรใดมาก่อน – หลัง ตัวอักษรใดอยู่ทางซ้ายหรือขวา
9. ไม่สามารถแยกเสียงสระในคำได้ เช่น ระหว่าง “น้ำลง” กับ “แมลง”
เด็กมักอ่าน “แมลง” ว่า แม – ลง หรือ มะ- เลง – ลง เป็นต้น
10. อ่านข้าม อ่านเพิ่มคำ อ่านผิดประโยคหรือผิดตำแหน่ง
11. อ่านโดยไม่เน้นคำ หรือเน้นข้อความบางตอน
12. ผันเสียงวรรณยุกต์ไม่ได้
13. เล่าเรื่องที่อ่านไม่ได้
14. จับใจความสำคัญหรือเรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่องที่อ่านไม่ได้
15. ไม่รู้จักเดาคำจากคำหรือประโยค ที่อยู่หน้าหรือหลังคำ หรือย่อหน้า
นั้น ๆ

ความบกพร่องด้านการเขียนและสะกดคำ (Disorder of written expression)

การเขียนเป็นทักษะสูงสุดในกระบวนการทางภาษา ซึ่งประกอบด้วยทักษะในการฟัง การอ่าน การพูดและการเขียน ดังนั้นถ้าพบว่ามีความบกพร่องด้านนี้จึงมักพบว่ามีปัญหาในการอ่านร่วมด้วยเสมอ โดยมีลักษณะ

1. ไม่สามารถลอกคำที่ครูเขียนบนกระดานลงบนสมุดของนักเรียนได้อย่างถูกต้อง
2. เขียนประโยคตามครูไม่ได้ เขียนแบ่งวรรคผิด
3. ไม่สามารถแยกรูปทรงเรขาคณิตได้
4. ใช้สายตาในการจดจำสิ่งของไม่ได้ หรือได้ไม่ดี เด็กอาจบอกได้ว่าภาพที่อยู่บนกระดาน คือ ภาพอะไร แต่พอครูหยิบภาพออกไปให้พ้นสายตา เด็กจะจำภาพนั้นไม่ได้และบอกไม่ได้ว่าภาพที่เห็นเมื่อครูนี้ คือ ภาพอะไร
5. เขียนไม่เป็นคำ อาจเป็นลายเส้น แต่อ่านไม่ได้
6. สะกดผิด ใช้หลักไวยากรณ์ผิด
7. เขียนเป็นประโยคไม่ได้ เรียงคำไม่ถูกต้อง เช่น สถิติ เป็น สถิติ
8. รูปแบบตัวอักษรที่เขียนอาจไม่แน่นอน ตัวอักษรที่เด็กเขียนแต่ละครั้งอาจมีรูปทรงที่แตกต่างกันไป
9. อัตราการเขียนช้ากว่าปกติ

ความบกพร่องด้านการคำนวณ และเหตุผลเชิงคณิตศาสตร์ (Mathematics disorder)

ความบกพร่องด้านการคำนวณ และเหตุผลเชิงคณิตศาสตร์ พบได้น้อยที่สุด พบมากในเพศหญิงมากกว่าเพศชาย เด็กจะมีทักษะในการคำนวณต่ำกว่าเด็กในวัยเดียวกัน 2 ชั้นปี หรือ ทำไม่ได้เลย

1. มีปัญหาในการบอกความสัมพันธ์แบบหนึ่งต่อหนึ่ง เช่น หากมีนักเรียนในชั้นอยู่ 30 คน เด็กทั่วไปมักจะเข้าใจว่า จำเป็นต้องจัดที่นั่งให้เด็ก 30 ที่ เพราะเด็ก 1 คนต้องการที่นั่งเพียง 1 ที่เท่านั้นแต่เด็กที่มีปัญหามักตอบไม่ได้ว่า เด็ก 30 คนควรจัดที่นั่งให้กี่ที่
2. ไม่เข้าใจความหมายของจำนวน เด็กอาจนับเลข 1,2,3,4,5...ได้ แต่ถ้าครูสั่งให้หยิบก้อนหินมาวางไว้ข้างหน้า 5 ก้อน เด็กจะทำไม่ได้ การนับเป็นลักษณะการท่องจำไม่ใช่ความเข้าใจ
3. ไม่เห็นความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่ได้ยินกับสิ่งที่มองเห็น เด็กอาจจะออกเสียงนับเลข 1,2,3,4,5...ได้ แต่ถ้าให้นับจำนวนนกในภาพบนกระดานเด็กจะนับไม่ได้
4. มีปัญหาในการจัดเรียงลำดับ
5. ไม่สามารถจำแนกวัตถุที่มีขนาดต่างกันกองรวมกันอยู่ได้ เช่น เมื่อครูสั่งให้แยกไม้บล็อก ที่กองรวมกันอยู่ออกเป็น 2 กอง กองหนึ่งเป็นไม้บล็อกขนาดเล็ก อีกกองหนึ่งเป็นไม้บล็อกที่มีขนาดใหญ่ เด็กอาจปฏิบัติไม่ได้

ความบกพร่องด้านการคำนวณ และเหตุผลเชิงคณิตศาสตร์ (Mathematics disorder)

6. ไม่เข้าใจปริมาณ เมื่อขนาดเปลี่ยนไป เช่น ชนบัตรใบละ 20 บาท 1 ใบ มีค่าเท่ากับเหรียญ 5 บาท จำนวน 4 เหรียญ หรือเท่ากับ เหรียญ 10 บาท จำนวน 2 เหรียญ หรือ ก้อนเนื้อ 1 ช้อน มีน้ำหนัก 1 กิโลกรัม กับก้อนเนื้อชิ้นเล็ก ๆ 10 ช้อน มีน้ำหนักรวมกันได้ 1 กิโลกรัมเท่ากัน เป็นต้น
7. ทำเลขไม่ได้ ไม่ว่าจะเป็นบวก ลบ คูณ หาร เพียงอย่างเดียว หรือทั้ง 4 อย่างร่วมกัน เช่น เลข ลบ อาจทำผิดโดยเอาตัวเลขจำนวนน้อยลบออกจากจำนวนมาก ดังนี้ $25-7=22$ เด็กจะเอา 5 ลบออกจาก 7 แทน
8. ไม่เข้าใจความหมายของสัญลักษณ์ทางคณิตศาสตร์ เช่น ไม่เข้าใจว่าเครื่องหมาย + แปลว่า เพิ่มขึ้นมากขึ้น เครื่องหมาย - แปลว่าลดลงน้อยลง และ เครื่องหมาย $\times$ แปลว่าทวีคูณ เป็นต้น เด็กบางคนสับสนกันระหว่างเครื่องหมาย + กับ $\times$ อาจเนื่องมาจากมีปัญหา ในการจำแนกสิ่งต่าง ๆ ด้วยสายตา
9. ไม่เข้าใจความหมายของตัวเลขที่นำมาเรียงกันในทางคณิตศาสตร์ การเรียงตัวเลข ต่างกัน มีความหมายต่างกัน ดังนั้นเด็กประเภทนี้บางคนไม่เห็นความแตกต่างระหว่าง 10 กับ 01 , 32 กับ 23, 51 กับ 15 เป็นต้น จึงทำให้เด็กไม่สามารถคำนวณเลขได้

ความบกพร่องด้านการคำนวณ และเหตุผลเชิงคณิตศาสตร์ (Mathematics disorder)

10. ไม่สามารถปฏิบัติตามขั้นตอนในการคำนวณได้ เช่น ในการบวกเลข 2 หลัก จะต้องบวกหลักหน่วยก่อน ซึ่งได้แก่ตัวเลขที่อยู่ทางด้านขวามือ แล้วจึงบวกหลักสิบเป็นลำดับต่อไป ซึ่งได้แก่ ตัวเลขที่อยู่ทางด้านซ้าย เมื่อไม่เข้าใจ ขั้นตอนการคำนวณทำให้เด็กทำเลขไม่ได้ หากมีการทดสอบด้วยยิ่งทำให้เด็กมีปัญหามากขึ้น และไม่เข้าใจค่าของตัวเลขได้แก่ หลักหน่วย หลักสิบ

11. ไม่เข้าใจความหมายของการชั่ง ตวง วัด เช่น ไม่เข้าใจว่าน้ำตาลทรายมีน้ำหนัก 4 กิโลกรัม กับฟองน้ำที่มีน้ำหนัก 4 กิโลกรัม จะเท่ากันในด้านน้ำหนักได้อย่างไร เมื่อขนาดของทั้ง 2 อย่างแตกต่างกันมาก เป็นต้น

12. มีปัญหาในการอ่านแผนที่และกราฟ ถ้าเด็กคนที่มีปัญหาเช่นนี้ นั่งรถไปต่างเมืองกับเพื่อน 2 คน ส่วนเพื่อนของเขาทำหน้าที่ขับรถ เพื่อนบอกให้เขาช่วยอ่านแผนที่ ทั้งสองคนนี้หลงทางแน่นอน

13. มีปัญหาในการทำเลขโจทย์ปัญหา เพราะเด็กไม่เข้าใจความหมายของปัญหาที่เป็นโจทย์ จึงแปลความหมายไม่ได้ว่า เมื่อใดจะบวก ลบ คูณหรือหาร

14. นับเลขไปข้างหน้า หรือ นับเลขย้อนหลังไม่ได้

15. คำนวณ $+$ $-$ $\times$ $\div$ ด้วยการนับนิ้ว

16. จำสูตรคูณไม่ได้

17. บางคนอาจใช้วิธีท่องจำและเขียนคำตอบได้ แต่เมื่อให้แก้ไขโจทย์ที่ใช้ในชีวิตประจำวันกลับ ทำไม่ได้ เช่น ไม่สามารถแลก / ทอนสตางค์ได้

18. ไม่เข้าใจเรื่องเวลา สอนเรื่องเวลาได้ยาก

เทคนิคการสอนเด็กบทพร้อมทั้งทางการเรียนรู้

หลักการเฉพาะการจัดการเรียนการสอนให้แก่เด็กบกพร่องทางการเรียนรู้มีดังนี้

1.เทคนิคการจำคำ (Word recognition)

2. เทคนิคการสะกดคำ

2.1 การดู ปิด เขียน ตรวจสอบ เริ่มด้วยการลอกคำศัพท์ที่ยาก หรือคำที่มักเขียนผิดบ่อย หรือคำศัพท์ท้ายบท จากนั้นลองปิดสมุด เขียนคำศัพท์จากความจำ ต่อมาบอกให้เขียน ตรวจสอบแล้วแก้ไขความผิด

2.2 การใช้หลักภาษา ให้เด็กใช้หลักภาษาจนขึ้นใจ ฝึกอ่าน และเขียนตามหลักภาษา ถ้าคำใดเป็นข้อยกเว้นให้ใช้วิธีการจำ เพื่อชดเชยข้อบกพร่อง

3. เทคนิคการฟัง พูด อ่าน เขียน การเรียนการสอนโดยใช้ประสบการณ์ทางประสาทสัมผัสหลายๆด้านไปด้วยกัน (Multi sensory experience) เช่น การได้ยิน การเห็น การสัมผัสด้วยมือไปพร้อมๆกัน

การเขียน

1. ไล่ขีดตามเส้นบรรทัด เพื่อให้เด็ก LD สังเกตได้ชัดเจนขึ้น
2. ตอวันบรรทัดให้ห่าง เพื่อให้เด็ก LD ได้เห็นตัวอักษรชัดเจนมากขึ้น
3. ตอวิธีทำสัญลักษณ์ที่หัวบรรทัด ที่ต้องการให้เด็กเขียน

การอ่าน

1. พิกดำที่เด็กอ่านผิด ช้าๆสม่่ เสมอ
2. ทำสัญลักษณ์หรือขีดที่เด็ก LD ชอบอ่านผิด
3. นำดำที่เด็ก LD อ่านผิด เขียนเป็นเรื่องเพื่อฝึกให้เด็กอ่านดำนั้นบ่อยๆ

อ่านไม่ดล่องแก้ไขอย่างไร

*เลือกคำที่อ่านไม่ได้หรืออ่านไม่ถูกต้อง

*ใช้ปากกาสีแต้มสีที่คำ และให้อ่านพร้อมกับครู

*ฝึกแยกอ่านเป็นคำ

นายทหารสู้รบกับข้าศึกอย่างกล้าหาญในสนามรบ

นาย ทหาร สู้ รบ กับ ข้าศึก อย่าง กล้าหาญ ใน สนาม รบ

เทคนิคการสอนภาษา

1. สอนเขียนตัวอักษร ตัวเลข และการฝึกคัดลายมือ

2. สอนอ่านออกเสียง โดยคำนึงถึงหน่วย เสียงในภาษาเป็นสำคัญ

- ตัวอย่าง การสอนสระอา เช่น มา กา วา ยา

การสอนอักษรควบกล้ำ เช่น กล้า กล้อง กล้วย กลิ่น

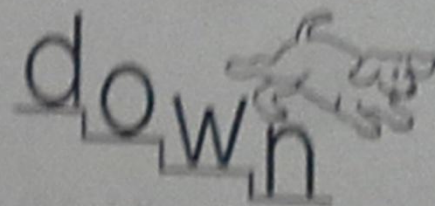
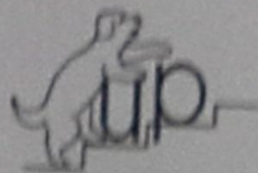
3. ทำให้คำหรือข้อความในประโยคในเรื่องที่อ่านมีสีเข้มแตกต่างไปจากตัวอักษรอื่น ทำให้อ่านง่าย ใช้ในการสอนอ่านจับใจความ

4. การใช้ไดอะแกรมประกอบให้เห็นใจความสำคัญของเรื่องการอ่าน

เปรียบเทียบก้างปลาที่มีก้างปลาใหญ่ และก้างเล็กๆ ใช้ในการสอนอ่านจับใจความ

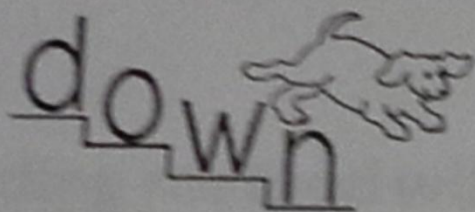
5. การใช้กราฟประกอบการอธิบายเนื้อหาใจความใช้ประกอบการบรรยายการสอน การอธิบายให้เข้าใจเนื้อหาสาระ

"Picture Me Reading!"

ลองคิดและวาดรูปประกอบคำต่อไปนี้ซิคะ

ลง

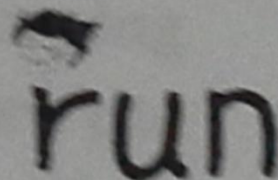

ขึ้น

ไป

มา

ใช้สีสร้างความสนใจ

บ ป

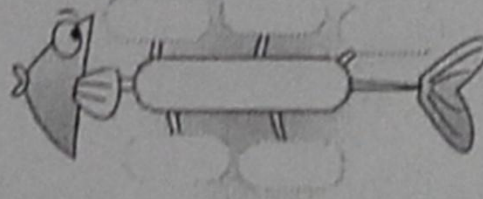

ถังปลาช่วยการอ่านได้

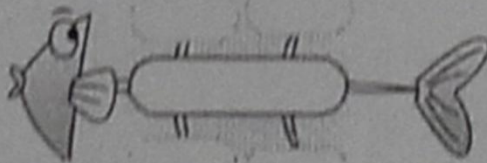
ตัวอย่าง

ความใฝ่ฝันของเด็กๆ แต่ละคนแตกต่างกัน บางคนฝันอยากเป็น
เจ้าราชากร บางฝันอยากเป็นนักข่าว นักวิ่ง นักแสดง นักเขียน หรือ วิศวกร
และที่กล่าวมานี้เราเรียกว่า อาชีพ ซึ่งหมายถึงการทำมาหากิน ทำงานตามความชอบ
หรือความถนัด และได้รับค่าตอบแทน

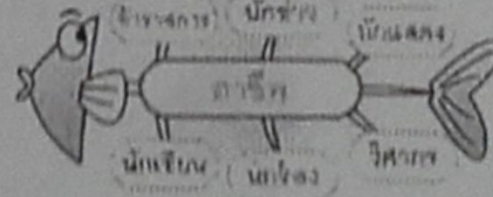
☐ แขนงที่ 1

☐ แขนงที่ 2

☒ แขนงที่ 3

ร้องเพลงสะกดคำ (SINGING SPELLING WORDS)

ร้องเพลงสะกดคำ (Singing spelling Words)

พอ พาน ประสมสระอะ (ซ้ำ) ดอกเด็กขนดะ

พอ อะ ดอก พัด

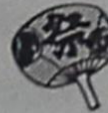

พ

ะ

ด

พัด

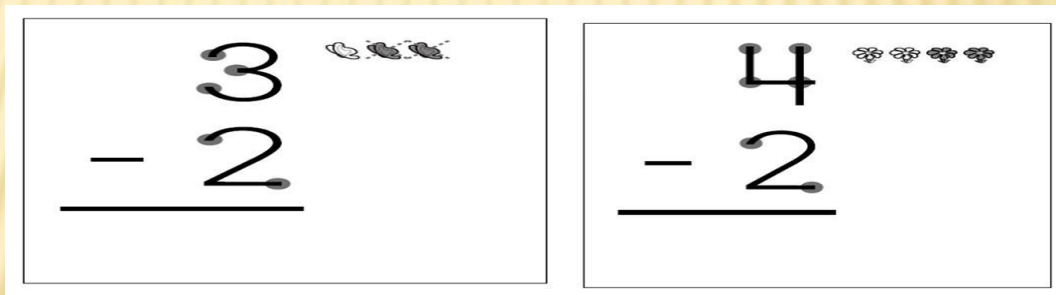

การสอนคณิตศาสตร์โดยใช้ TOUCH MATH

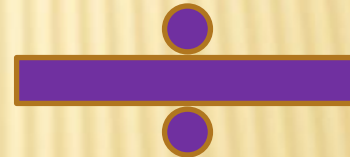
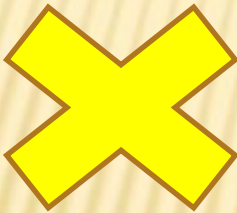
ตัวอย่างการสอนตัวเลขโดยใช้ Touch Math

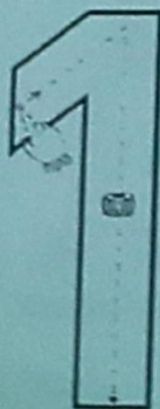
ตัวอย่างการสอนการลบโดยใช้ Touch Math

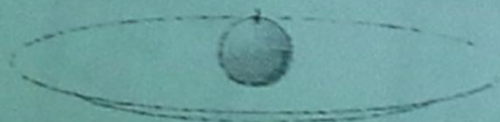
คณิตศาสตร์

จำนวน หนึ่ง

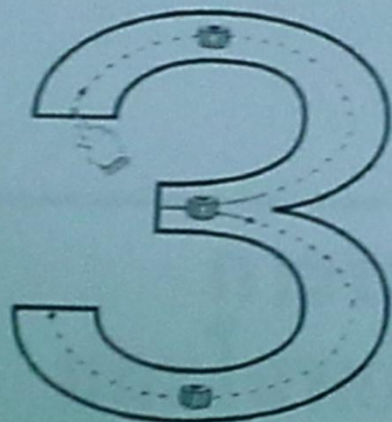
หนึ่ง

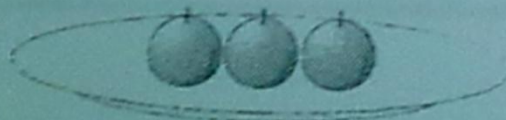
ส้ม หนึ่ง ผล

ส้ม 1 ผล

จำนวน สาม

สาม

สาม สาม ผล

สาม 3 ผล

เทคนิคประกอบการเล่น

- ✕ รูปภาพ แพนทามิ
- ✕ การใช้ดอมพิวเตอร์
- ✕ กำหนดประเด็นสำคัญของเรื่อง
- ✕ การทำนิยายย่อหัวข้อย่อยที่สำคัญ

การจัดสภาพแวดล้อม (Classroom environment)

- *การจัดโต๊ะเรียน ที่ทำให้ตรงกับเด็กสื่อสารกันได้ดี
- * จัดชั้นเรียนให้มีขนาดเล็ก
- * จัดอุปกรณ์ที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้
- * จัดตารางเวลาในการเรียนที่จะเกิดประโยชน์ต่อเด็กให้มากที่สุด

การสอนเด็กแอสดี

สอนให้เด็กรู้จัก
จัดระเบียบ

ให้เด็กใช้
สมองซีกขวา

บ๊วสอบ

ให้เด็กรู้จักติดตามแผน
ขั้นตอนต่างๆ

คุณครูควรดูแล
ด้านจิตใจและ
อารมณ์ของเด็ก

ใช้คำสั่งที่ง่าย
และชัดเจน

มองข้าม
ข้อผิดพลาด
เล็กน้อย

ให้เวลาในการสอบ

ครูจะต้องร่วมมือ
กับผู้ปกครอง

**การจัดทำแผนการจัดการศึกษา
เฉพาะบุคคล(IEP)และ
แผนการสอนรายบุคคล(IP)**

แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล

Individualize Education Program

I E P

รู้จัก IEP

เป็นแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลที่เขียนขึ้น
เป็นลายลักษณ์อักษรสำหรับนักเรียนที่มีความ
ต้องการพิเศษแต่ละคน

กระบวนการ IEP

คณะจัดทำ IEP ประกอบด้วยบุคลากรที่ให้บริการ
นักเรียนจากหลายสาขาวิชาชีพ โดยมี
ลักษณะเป็นสหวิชาชีพ

กระบวนการ *IEP*

1. เตรียมการ / ตรวจสอบ

เก็บรวบรวมข้อมูลนักเรียน

จัดทำคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ

เชิญบุคคลที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน

Individualize Education Program

IEP ของกระทรวงศึกษาธิการ

กระบวนการ IEP

2. บัณฑิต

ข้อมูลส่วนตัวนักเรียน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ส่วนที่ 2 ข้อมูลทางการแพทย์

๑๔๑

แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล
(Individualized Education Program: IEP)

ชื่อสถานศึกษา.....ระดับชั้น.....สังกัด.....
เริ่มใช้แผนวันที่.....สิ้นสุดแผนวันที่.....

๑. ข้อมูลทั่วไป

ชื่อ-ชื่อสกุล..... เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
เลขประจำตัวประชาชน ☐-☐☐☐☐-☐☐☐☐☐-☐☐
การจดทะเบียนคนพิการ ☐ ไม่จด ☐ ยังไม่จด ☐ จดแล้ว
วัน/เดือน/ปีเกิด.....อายุ.....ปี.....เดือน ศาสนา.....
ประเภทความพิการ.....ลักษณะความพิการ.....
ชื่อ-ชื่อสกุลบิดา.....
ชื่อ-ชื่อสกุลมารดา.....
ชื่อ-ชื่อสกุลผู้ปกครอง.....เกี่ยวข้องกับ.....
ที่อยู่ผู้ปกครองที่ติดต่อได้บ้านเลขที่.....ต.รอก/ซอย.....หมู่ที่.....ชื่อหมู่บ้าน.....
ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรศัพท์เคลื่อนที่.....
โทรสาร.....e-mail address.....

๒. ข้อมูลด้านการแพทย์ หรือ ด้านสุขภาพ

☐ โรคประจำตัว (ระบุ)

☐ ประวัติการแพ้ยา (ระบุ)

☐ โรคภูมิแพ้ (ระบุ)

☐ ข้อจำกัดอื่นๆ (ระบุ)

☐ ผลการตรวจทางการแพทย์ (ระบุ)

แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล
(Individualized Education Program: IEP)

ชื่อสถานศึกษา.....โรงเรียน.....ระดับชั้น.....ประถมศึกษาปีที่สังกัด.....สพป.....
เริ่มใช้แผนวันที่.....1 กรกฎาคม 25.....สิ้นสุดแผนวันที่ 10 มีนาคม 25.....

๑. ข้อมูลทั่วไป

ชื่อ-ชื่อสกุล.....ต.บ.....เพศ ☒ ชาย ☐ หญิง

เลขประจำตัวประชาชน.....0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0.....

การจดทะเบียนคนพิการ ☐ ไม่จด ☐ ยังไม่จด ☐ จดแล้ว

วัน/เดือน/ปีเกิด.....โรงเรียน.....อายุ.....0.....ปี.....0.....เดือน.....สาม.....

ประเภทความพิการ.....ตาพร่องทางการเรียนรู้.....ลักษณะความพิการ.....ตา-เขยิบไม่ได้ตามวัยและระดับชั้น มีภาวะสมาธิสั้น

ชื่อ-ชื่อสกุลบิดา.....นาย.....

ชื่อ-ชื่อสกุลมารดา.....นาง.....

ชื่อ-ชื่อสกุลผู้ปกครอง.....นาง.....เกี่ยวข้องกับ.....

ที่อยู่ผู้ปกครองที่ติดต่อได้บ้านเลขที่.....000.....ตรอก/ซอย.....หมู่ที่.....0.....ชื่อหมู่บ้าน.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....000000.....โทรศัพท์.....0000000000.....โทรศัพท์เคลื่อนที่.....0000000000

โทรสาร.....0000000000.....e-mail address.....0000000000

๒. ข้อมูลด้านการแพทย์ หรือ ด้านสุขภาพ

☐ โรคประจำตัว (ระบุ)?????????

☐ ประวัติการแพ้ยา (ระบุ)?????????

☐ โรคภูมิแพ้ (ระบุ)?????????

☐ ข้อจำกัดอื่นๆ (ระบุ)?????????

☐ ผลการตรวจทางการแพทย์ (ระบุ)?????????

กระบวนการ IEP

ส่วนที่ 3 ข้อมูลด้านการศึกษา

ส่วนที่ 4 ข้อมูลอื่น ๆ ที่จำเป็น

๑๔๒

๓. ข้อมูลด้านการศึกษา

☐ ไม่เคยได้รับการศึกษา/บริการทางการศึกษา

☐ เคยได้รับการศึกษา/บริการทางการศึกษา

☐ ศูนย์การศึกษาพิเศษระดับ..... พ.ศ.

☐ โรงเรียนเฉพาะความพิการระดับ..... พ.ศ.

☐ โรงเรียนเรียนร่วมระดับ..... พ.ศ.

☐ การศึกษาด้านอาชีพ.....ระดับ..... พ.ศ.

☐ การศึกษานอกระบบ.....ระดับ..... พ.ศ.

☐ การศึกษาคามอริยาศัย.....ระดับ..... พ.ศ.

☐ อื่นๆ.....ระดับ..... พ.ศ.

๔. ข้อมูลอื่นๆ ที่จำเป็น

.....

.....

.....

.....

๓. ข้อมูลด้านการศึกษา

☐ ไม่เคยได้รับการศึกษา/บริการทางการศึกษา

☐ เคยได้รับการศึกษา/บริการทางการศึกษา

☐ ศูนย์การศึกษาพิเศษ	ระดับ.....	พ.ศ.
☐ โรงเรียนเฉพาะความพิการ	ระดับ.....	พ.ศ.
☐ โรงเรียนเรียนร่วม	ระดับ.....	พ.ศ.
☐ การศึกษาด้านอาชีพ.....	ระดับ.....	พ.ศ.
☐ การศึกษานอกระบบ.....	ระดับ.....	พ.ศ.
☐ การศึกษาตามอัธยาศัย.....	ระดับ.....	พ.ศ.
☐ อื่นๆ.....	ระดับ.....	พ.ศ.

๔. ข้อมูลอื่นๆ ที่จำเป็น

.....ด.ญ. เป็นเด็กมีทักษะการทรงตัวไม่สมบูรณ์ หกล้มหรือล้มง่าย ทุกวันพุธต้องไปรับการบำบัดหรือรักษาต่อเนื่องจากที่โรงพยาบาล ไม่สามารถเดินทางได้ด้วยตนเองเนื่องจากภาวะความสับสนหรือความจำเรื่องเส้นทาง หรืออ่านป้ายบอกเส้นทางไม่ได้

⇒ ส่วนที่ 5 กำหนดแนวทางและวางแผนการจัดการศึกษา

๕. การกำหนดแนวทางการศึกษาและการวางแผนการจัดการศึกษาพิเศษ

[illegible]

กระบวนการ IEP

๖. ความต้องการด้านสิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา

[illegible]

หมายเหตุ ผู้จัดทำ
วิธีการ

(១) ដ្ឋបកករ

(๒) สถานศึกษา

(๓) สถานพยาบาล

(๑) ขอรับการอุดหนุน

(๒) ขอบิ่ม

(๓) ขอบัฒเงิน

กระบวนการ IEP

ส่วนที่ 7 คณะกรรมการ จัดทำแผน ๔

ส่วนที่ 8 ความเห็น ของบิดามารดา/ปกครอง

๗. คณะกรรมการจัดทำแผน

ชื่อ	ตำแหน่ง	ลายมือชื่อ
๗.๑	ผู้บริหารสถานศึกษา/ผู้แทน	
๗.๒	บิดา หรือมารดา หรือผู้ปกครอง หรือผู้ดูแลคนพิการ	
๗.๓	ครูประจำชั้น หรือครูแนะแนว หรือครูการศึกษาพิเศษ หรือครูที่ รับผิดชอบงานด้านการศึกษาพิเศษที่ผู้บริหารสถานศึกษามอบหมาย	
๗.๔		
๗.๕		

ประชุมวันที่..... เดือน..... พ.ศ.

๘. ความเห็นของบิดา มารดา ผู้ปกครอง หรือผู้เรียน
การจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ฉบับนี้

ข้าพเจ้า ☐ เห็นด้วย ☐ ไม่เห็นด้วย

ลงชื่อ.....
(.....)
บิดา / มารดา / ผู้ปกครอง หรือผู้เรียน
วันที่.....เดือน..... พ.ศ.

⇒ ส่วนที่ 5 กำหนดแนวทางและวางแผนการจัดการศึกษา

๕. การกำหนดแนวทางการศึกษาและการวางแผนการจัดการศึกษาพิเศษ

[illegible]

⇒ ส่วนที่ 5 กำหนดแนวทางและวางแผนการจัดการศึกษา

๕. การกำหนดแนวทางการศึกษาและการวางแผนการจัดการศึกษาพิเศษ

ระดับความสามารถในปัจจุบัน	เป้าหมายระยะเวลา ๑ ปี	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม (เป้าหมายระยะสั้น)	เกณฑ์และวิธีประเมินผล	ผู้รับผิดชอบ
จุดเด่น กลุ่มสาระวิชา	ภายในวันที่ 10 มีนาคม 2556	เมื่อกำหนดให้ ด.ญ. ยิงเส้นระหว่างตัว	ทดสอบเบื้องต้นด้วย การ	ผู้จัดทำแผน ฯ
ภาษาไทย	ด.ญ. จะสามารถบอกและเขียนพยัญชนะ	พยัญชนะกับรูปภาพ	ทดสอบเบื้องต้นด้วย การ	
รู้จักพยัญชนะไทย ก-ฮ	ได้บ้างตัวได้	ด.ญ. จะสามารถยิง		
เขียนชื่อ-สกุลตนเองได้	ไทย ก-ฮ ได้อย่างถูกต้อง	ได้ถูกต้อง ไม่น้อยกว่า 15 แบบ ใน 20 แบบ	ทดสอบด้วยการ	
จุดที่ต้องการการพัฒนา อ่านสะกดต่างาย ๆ ตามครูได้ไม่สับสน		แบบ		
จดจำพยัญชนะ ก-ฮ ได้				

๕. การกำหนดแนวทางการศึกษาและการวางแผนการจัดการศึกษาพิเศษ

[illegible]

กระบวนการ IEP

๖. ความต้องการด้านสิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา

ที่	รายการ	รหัส	สิ่งที่มีอยู่แล้ว/แหล่งที่มา						สิ่งที่ต้องการ/แหล่งที่มา						จำนวนเงิน ที่ขอ อุดหนุน	เหตุผลและความจำเป็น	ผู้ประเมิน
			ผู้จัดหา			วิธีการ			ผู้จัดหา			วิธีการ					
			(๑)	(๒)	(๓)	(๑)	(๒)	(๓)	(๑)	(๒)	(๓)	(๑)	(๒)	(๓)			
1	บริการสอนเสริมวิชาการ	CS 0101													2,000	ด.ญ. ... ไม่ สามารถเรียน กับเพื่อน นักเรียนอื่น ๆ ในชั้นเรียนได้จึง จำเป็นต้อง ได้รับการสอน เสริมวิชาการ นอกเวลาเรียน ปกติจาก ครูผู้สอนที่ นักเรียน ต้องการ	

หมายเหตุ ผู้จัดทำ
วิธีการ

(๑) ผู้ปกครอง (๒) สถานศึกษา (๓) สถานพยาบาล
(๑) ขอรับการอุดหนุน (๒) ขอชิม (๓) ขอชิมเงิน

แผนการสอนเฉพาะบุคคล
(Individual Implementation Plan : IIP)

ชื่อนักเรียน ระดับชั้น

พัฒนาทักษะด้าน/วิชา

เนื้อหา

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

กิจกรรม.....

.....

.....

.....

แรงเสริม

สื่อ

การประเมินผล

วันเริ่มต้นสอน วันที่ เดือน พ.ศ.

วันสิ้นสุดการสอน วันที่ เดือน พ.ศ.

ผลการเรียน ☐ ทำได้ ☐ ทำได้แต่ไม่แม่นยำ ☐ ทำไม่ได้เลย

 ข้อสังเกต

.....

.....ผู้สอน

แผนการสอนรายบุคคล (I I P)

ชื่อผู้เรียน..... ชั้น.....

ประเภทความพิการ.....

วิชา

เนื้อหา/ทักษะ:	จุดประสงค์	กิจกรรม	สื่อ	ประเมินผล

**IEP กลุ่มงานการศึกษาพิเศษ
สถาบันราชานุกูล
แบบ One Page**

แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individual Education Program (IEP)

ส่วนที่ 1

ข้อมูลทั่วไป	HN	เริ่มใช้..... สิ้นสุด
ชื่อ สกุล	ชื่อเล่น.....	การวินิจฉัย
เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง	IQ..... วัดเมื่อ.....	วันเดือนปีเกิด.....
ชื่อสกุล ผู้ปกครอง	เบอร์โทร.....	ที่อยู่.....
บัณฑิต ไรด์ร่วม	บัณฑิต	ข้อมูลทางการศึกษา ☐ ไม่เคยรับบริการ ☐ เคย
แพทย์:.....		

ส่วนที่ 2

ปัญหา/ความต้องการ/ ปัจจัยเสี่ยง	เป้าหมายการดูแล	แผนการดูแล

ส่วนที่ 3

สรุปผลพัฒนาการฟื้นฟูทางการศึกษาพิเศษ ☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน

.....

.....

.....

.....

ส่วนที่ 4

วันที่	ความต้องการหลัก จำหน่าย	เป้าหมายการ ดูแล	แผนการดูแลผู้ป่วย / ครอบครัว

ส่วนที่ 5

คณะผู้จัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล

หัวหน้า

นาย/นาง/นางสาว.....

ผู้ปกครอง

นาย/นาง/นางสาว.....

ครูประจำโปรแกรม

นาย/นาง/นางสาว.....ลายเซ็น.....

ครูที่สอน

นาย/นาง/นางสาว.....

ผู้ที่เกี่ยวข้องกับผู้เด็ก

นาย/นาง/นางสาว..... ลายเซ็น.....

แบ่งกลุ่มเขียนเพลง EP และเพลง LP

ยื่นตีห้าดำปรีกษาดำ การตักษำพืฒช

อ.ณัษพร ตฤสมุทร์

มือถือ 086-3612755

ที่ทำงำนสำยตรง 02-2488938

